

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.02.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Седите.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић,**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.**

Констатује се да је приступио и пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

- **Браниоци оптужених адвокати Горан Петронијевић, Ненад Војиновић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Милан Бирман, Палибрк Драган.**

Није приступио адв. Фолић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни Петковић Мирослав?

Опт. Петковић Мирослав је сагласан да га у наставку главног претреса брани адв. Милан Бирман.

Присутни су и сведоци Стојковић Ненад, Мишковић Саша и Јовић Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведоке молим вас?

Стојковић Ненад? Јовић Раде? Мишковић Саша? Хвала лепо, нек остане само Стојковић Ненад. Ви ћете бити накнадно прозвани.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок
СТОЈКОВИЋ НЕНАД.**

Сведок НЕНАД СТОЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојковићу, добар дан.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Стојковић Живојина Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Рођен сам 02. маја 1970. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Првомајска улица бр. 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: По занимању сам официр у полицији,
тренутно сам на радном месту официра Одељења полицијске управе у
Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте начелник СУП-а Лесковац?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ова упозорења?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прочитати молим Вас текст заклетве?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали исказ код истражног судије 22.12.2005. године. Да ли остајете код овог исказа?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете у свему? Добро. Испричајте нам 1999. године у време бомбардовања где сте били, у ком својству, на којој функцији, испричајте нам мало о томе.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам у току, значи за време почетка бомбардовања био као командир четврте чете 37-ог одреда Посебних јединица полиције распоређен са својом јединицом у Ораховцу. Сам почетак бомбардовања дочекао сам у самом Ораховцу. Након почетка бомбардовања, значи бомбардовање је кренуло 24-ог, 25-ог смо већ кренули у акције против албанских терориста. Ја сам ишао на правцу од Ораховца према Сувој Реци брдом Милановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Планина Милановац значи и учествовао сам у више противтерористичких акција у току самог рата на територији, на широј територији Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каква је то била акција?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То су биле противтерористичке акције против албанских терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта се дешавало од 25-ог, да ли сте имали неке губитке, да ли сте учествовали, да ли сте били у садејству са војском, испричајте нам мало о томе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: 25-ог сам ја кренуо, значи са својом јединицом. Пре тога сам задатак добио 22-ог, да ли 23-ег од команданта одреда. Са својом јединицом у противтерористичку борбу, значи против

шиптарских терориста из правца Ораховца према Сувој Реци. 25-ог смо кренули ујутру, до отприлике 28-ог је трајала нека прва фаза борбе против шиптарских терориста, значи то је било чишћење терена од терориста на том, у том троуглу између Ораховца, Суве Реке и Призрена. Ту сам грубо, памтим податке, располагао неким подацима које сам добио да се на тој територији налазе две бригаде ОВК. Одатле је акција настављена, значи са те линије Ораховац-Сува Река, настављена је северно неких десетак километара и завршила се након неких пет дана укупно да је трајала та акција. Након тога следећа акција је била, углавном да опишем шта се ту дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се завршила та акција?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја мислим после неких пет дана – 29-ог ја мислим да се завршила коначно, односно 30-ог смо се повукли са те крајње северне тачке. Ја сам тад био у својству командира чете, четврте чете 37-ог одреда и значи у тим акцијама нисам имао губитака нити материјалних, нити људство. Наишли смо од почетка акције, значи та прва акција која је кренула, од почетка акције наишли смо на јако утврђене положаје припадника ОВК, тако да смо неке њихове положаје морали оно да савладавамо пушком јер су били добро укопани и добро организовани. Наишли смо на јак отпор, на много наоружаних значи терориста и због тога се углавном одужила акција да траје тих 4-5 дана. То је та прва велика акција која је била од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када сте Ви први пут дошли на Косово?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам дошао први пут на Косово у фебруару 1997. Пре тога сам само једном долазио у Гњилане 1996. године, фебруар 1998. Пре тога сам 1996. само једном долазио у Гњилане и никад пре тога нисам био на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут на подручју Суве Реке, Ораховац?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: На подручју Суве Реке 1998. године у лето, августа, друга половина августа тад сам први пут дошао у Призрен и на подручје Суве Реке, односно не Суве Реке него Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете од бомбардовања, фактички од објављивања бомбардовања 24. марта Ви сте били у Ораховцу?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како је дошло до тога да вас упуте, ко вас је упутио да идете у Ораховац? Како сте Ви уопште добили, примили задатак? Испричајте нам мало ближе о томе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Задатак да одем за Ораховац ја сам добио још 1998. године. Заједно сам са јединицом одлазио, тад сам био у својству командира вода. Командир чете сам постао тек почетком 1999.

године. Јединицу сам водио и без тога што нисам био командир чете од августа 1999. године. Тад смо имали у једној акцији троје погинулих у околини Пећи, Дечана, троје погинулих и после тога, значи средином августа од старешина сам се ја вратио, значи у јединицу и још један старешина, не могу тачно да се сетим и само неких 60-ак полицајаца и нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте од августа месеца 1998. године непрекидно?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Непрекидно. Значи, са прекидима које смо имали по 3, 4 дана, то су прекиди само за викенд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Када је објављена непосредна ратна опасност, да ли сте Ви као командир чете били позвани, да ли сте имали нека посебна упутства?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам већ био у Ораховцу кад је почео рат. Упутства за случај бомбардовања, односно почетка рата сам добио на састанку са командантом одреда, ја мислим 22-ог, да ли 23-ег, то већ не могу да се сетим тачног датума, ја сам већ био у Ораховцу за то време са јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, где вас је позвао командант? Ко је био командант? Где сте отишли?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Командант је био у то време потпуковник Радослав Митровић. Он је све командире чете позвао у своју команду коју је имао тад у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била команда?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је било у згради, у полицијској згради у кругу касарне у Призрену. Позвао нас је и издао нам задатке за случај бомбардовања како се понашати и конкретне задатке за акције против шиптарских терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е реците, који су то све били задаци, какво вам је упутство дао, како се треба понашати за време бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То су углавном били, што се задатака тиче, то су били углавном задаци за противтерористичку борбу. Уједно нас је обавестио да, пошто се проглашава ратно стање, ту већ су, непријатељ је сасвим другачији што се тога тиче није исти непријатељ само терористи, сад имамо и НАТО бомбардере и можемо свашта да очекујемо око што се тиче непријатеља. Такође нас је, поред осталог нам је издао и конкретне задатке свакој јединици, сваком командиру чете ко ће на ком правцу у противтерористичку борбу и уједно нам је поделио шифрарнике за разговор, поделио нам је ознаке како би се разликовали, значи то су тракице за обележавање на рукама, поделио нам је разговорнике за шифровано вођење разговора. То су књижице једне

преко којих се ми споразумевамо шифровано да не иде то отворено, тако да они се разликују за сваки дан, разликују се за сваки конкретан случај да ли је неко погинуо, да ли је неко рањен, да ли неком треба помоћ па се ту комбинују одређени знаци и боје и бројеви и на основу тога се изговарају потребе, односно преносе одређене поруке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли да примите задатак у којој униформи сте били?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да сам тад био у зеленој. Не могу да се сетим, било је значи, не бих могао да се тачно сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су биле униформе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па ми смо имали и плаве и зелене униформе, али ја мислим да сам тад кад сам примао задатак имао плаву униформу на себи тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто било говора о томе, пошто је непосредно објављена ратна опасност, постоји опасност од бомбардовања да се можда дислоцирате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, добили смо инструкције што се дислокације тиче, ми смо дислоцирали већ да не будемо сви на једном месту. Ми смо један део технике и људства где смо имали објекте, дислоцирали, али баш кад је проглашено и та ратна опасност и је рат, ми смо дислоцирали комплетно људство. Ми смо били смештени у хотелу у Ораховцу. Ми смо разместили сво људство по одељењима по другим објектима да не буде све на једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то објекти били?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па ту су углавном објекти државне фирме које су биле тад у Сувој Реци – винарија, подрум и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били по неким кућама приватним?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, не сећам се да је било тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли Вам је речено тачно где ће се одвијати та борбена активност? Да ли ћете имати координацију са осталим четама, које су то чете и испричајте нам где су локације осталих чета пошто има их више?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ми смо на том задатку поред осталог значи почетак рата је био, поред осталог што смо добили задатак свака јединица на ком правцу ће да иде, добили задатак значи што се тиче тог међународног ратног права, закона који су тада важили, конвенције и остало, упозорили смо то, упозорили смо значи на садејство то са војском, где је војска распоређена, где смо ми распоређени, тако да сам ја рецимо ишао на том правцу по тој планини Милановац. Десно од мене је била једна борбена група војске која је ишла путем, то је макадамски пут Ораховац-Сува Река, затим десно од те војне формације, војне

борбене групе ја мислим да је ишла пиротска чета, то је с друге стране. Из правца Суве Реке је ишла чета из Крушевца, чета из Ниша и чета из Враћа. Конкретне задатке, значи задаци су били да се тај троугао између Призрена и Суве Реке изврши претрага терена и што се тиче шиптарских терориста, односно УЧК да се неутралишу те групе. Имали смо података да их на тој, добили смо податак да их на том терену има, да су две бригаде активне које функционишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то две бригаде?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да су 122. и 124.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВК?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: ОВК и углавном то је, тако је отприлике и замишљен задатак да се они потисну према северу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли сте добили неко упутство како се понашати са цивилима у време одвијања акције?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је у склопу тог задатка и посебно је то и наглашено у склопу тог задатка што се тиче ратног права. Ту је посебно командант Митровић био ригорозан што се тога тиче јер ја мислим да је пре свега хтео и себе да заштити и нас да заштити и уједно да заштити установу у којој је радио тако да је ту посебну пажњу и обратио. Добили смо и једну врсту брошура тих што се тиче међународног тог ратног права које смо ми поделили свим полицајцима у својим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и када је почело то, када је почела та акција, били у истој униформи плавој?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, у зеленој сам био пошто је то већ, то су теренски услови и због маскирања, због силуете, углавном борбени услови и тад смо променили униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим оружјем сте били задужени?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја лично сам био задужен аутоматском пушком, а у једници сам имао поред аутоматске пушке имао сам снајпере, имао сам пушкомитраљезе М84, имао сам један бровинг на возилу инсталиран 12,7 мм и имао сам одељење минобацача 82 мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ваша чета од возила имала?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Од возила смо имали један теренски пајеро, мицубиши бајеро, имали смо један камион за позадину, то је камион где смо стављали своје ранчеве и ствари, имали смо један камион за минобацаче, за минобацачко одељење, имали смо један комби бели и имали смо један оклопни камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало описати ове камионе за позадину, за минобацаче оклопне, да ли су то исти, идентични камиони или су?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти камиони?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Оклопни камион је био ТАМ 110 војни који је био оклопљен гвозденим плочама ради заштите од стрељачког наоружања, од гелера и остало. Уједно је бровинг био инсталиран на том возилу, тако да нам је служио као заштита у одређеним ситуацијама кад нисмо имали прилике да се на другачији начин заштитимо и обезбедимо од пушчаног зрна и од гелера. Што се тиче камиона за минобацаче, то је био један, ми га зовемо ТАМ-ић 1075. Значи, то су они камиони који возе, имају их наши пољопривредници доста што их возе по пијацама, то су обичан један, најобичнији камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав је, опишите га?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па зелени, мали камион, не бих могао сад тачно да наведем какав, али мени је бар то познато што се тог ТАМ-ића тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку цираду или?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па имао је цираду и шарену цираду, значи ја мислим да је жуто-зелено тако ишарана цирада, а он је био зелен, кабина је била зелена, цирада је била тако ишарана разним бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неко посебно возило којим сте се возили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Имали смо, то сам испустио да кажем и једног дефендера, дефендеров ландровер, тај дефендер ландровер плави, он нам је служио за превоз позадине кад нас је снабдевала намирнацама, муницијом које је возио курир у команди чете. Њега сам испустио да поменем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ландровер је возио курир?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Јесте, курир је возио тај дефендер ландровер. Он је био оклопљени и углавном је мени у тим акцијама служио кад требам негде да се превезем, да одем пошто је био заштићен. Имали смо велики тај камион, позадински камион у коме смо смештали своје борбене ранчеве, своје ствари, машине за писање и остало што је служило штабу а што је кабасто. И ништа више од возила нисмо имали, то је све значи чиме смо се користили. Ниједно цивилно возило код нас нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците како је то изгледало? Ви сте се спојили, Ви кажете да из правца Суве Реке да су долазиле чете из Крушевца, Ниша и Врања?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Значи, након завршетка, након елиминисања терориста из тог троугла Ораховац – Сува Река, са

супротне стране мени су ишле те три чете Врање, Ниш и Крушевац. Ми смо се спојили отприлике на пола пута, то је неких километар од села Добродељане на једној раскрсници. Ту смо се спојили, сад нисмо се ми спојили свих нас 100 па њих 200, 300 него смо се ту нашли старешине, командири водова, полицајци, војници и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када сте Ви кренули у ту акцију, када сте кренули на извршење задатка, да ли је Ваша комплетна чета кренула тог 25-ог или је ишло по водовима, по одељењима, како је то ишло? Да ли је прво ишао један вод па су остали чекали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, ураво тако. Значи, кренули смо вод по вод да не бисмо били сви на једном месту. Кренули смо вод по вод значи кренуо је прво први вод са мном и ишли смо, прошли смо село Зочиште, Оптерушу, па смо уводили један вод, један по један вод пошто смо ми имали задатак да на тој комуникацији Ораховац – Сува Река отприлике како смо били постављени будемо леви бок, тој борбеној групи из војске, ја сам тако и поставио јединицу, значи ишли смо, углавном први вод је ишао фронтално да прегледа ту територију коју прође и чим прођемо ту ја уведем следећи вод иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који вод?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Одмах други вод уводим иза првог вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је водова било у Вашој чети?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Код мене је било четири вода у мојој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били командири?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Командири су били, видите код мене су се доста мењале старешине. Командир првог вода је био Ненад Илић, командир другог вода је био Зоран Јанковић, међутим, њему је формацијски постављен, међутим њему је почетком 1999. године погинуо брат тако да нисам могао да рачунам на њега, он тад није био ту. Тад је командир првог одељења ја мислим преузео тај други вод, сад не могу тачно да се сетим који је полицајац то преузео, али мислим тако је ишло формацијски. Командир трећег вода је био полицајац из Лебана који је завршио ШРОГ, ја мислим да се он зове Богдановић. Он је био командир вода, ја другог старешину ту нисам имао. Четврти вод нисам имао, командир петог вода је био Цветановић Саша. Заменик ми тад није био ту, иначе заменик ми је био тад Величковић Горан, али он није био тад ту. Он је дошао тек после месец дана. После, не био је он ту, сигуран сам сто посто. Величковић, мој заменик је био тад ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је ту?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви један по један вод сте водили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Тако сам водио један по један вод и уједно сам их постављао да направе једну линију фронта према северу и што се испоставило овако тактички тачно јер сам налетео, са севера сам имао ватру из правца Пагаруше, ту су били већ постављени неки положаји који су штитили тај север у једној шуми, тако да нисам могао да идем даље нити сам имао задатак да идем северно али сам поставио један вод изнад села Оптеруша на једном положају поставио сам га у шуми значи и он је држао тај леви бок јединице и наставио сам даље. 26-ог сам налетео чеоно на ровове, то је изнад села, значи нешто западније од села Оптеруша према Добродељану. То је једно брдо између та два села где сам налетео на ровове, међутим, нисам их видео били су добро маскиране са целом јединицом или су нас они пустили да ми приђемо њима ближе и отворили су ватру на нас. Срећом нико ту није настрадао а били смо значи на једној баш чистини овако ливада, неких 200 метара смо морали после оно да пузимо уназад да се извучемо одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дакле било одмах након кад је почела акција 25-ог то одмах сутрадан?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: 25-ог да, сутрадан смо значи одмах налетели, прошли смо значи та места, имали смо прво отпор, односно напад с леве стране, у поподневним сатима смо налетели на те ровове и морали смо да се вратимо у једну вододерину, камениту вододерину и цео вод је ту остао. Значи, ту смо заноћили, целу ноћ нисмо могли да идемо даље јер тад смо тек уочили те ровове, тако су направљени овако у полукругу испред нас и чистина је била велика тако да нисмо смели да идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која средства везе сте имали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Имали смо мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мотороле?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био ту непосредно надређен?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Командант Ратко Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били на вези, да ли сте се чули са командантом у току активности?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па чули смо се повремено да га обавештавамо како и он је звао нас да га обавештавамо отприлике каква је ситуација, како напредује акција, имамо ли проблема у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тад кад сте наишли на те ровове да ли сте га обавестили шта се догодило?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Знате, сигурно сам га обавестио јер то је баш било, баш је било ризично, сигурно да сам га обавестио јер о

таквим стварима сигурно се не пропушта да се не обавести када се успостави контакт, значи он обично позове и пита нас има ли отпора, каква је ситуација, јел' напредујете и тако, том приликом сам га сигурно обавестио да сам наишао на отпор, да сам успоставио контакт и објаснио сам му каква је ситуација. То је било 25-ог после подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта 25-ог? Рекли сте 26-ог да сте имали то чеоно, да сте налетели чеоно на те ровове од села Оптеруша, рекли сте 26-ог?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: 26-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли би требало да сте га обавестили или Ви знате да сте га обавестили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Сигурно сам га обавестио, јер о таквим крупним стварима се обавештава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како се то одвија, да ли имате неки позивни знак, како сте се чули са њим?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па он је имао, ми смо имали те разговорнике и он је имао позивни знак "чегар 1". Ја сам био тад имао позивни знак "чегар 40". Ја сам га вероватно, пошто је то ипак крупан догађај, успостављен контакт са терористима, ја сам га обавестио тад да је дошло до контакта. Нисам могао никако да пропустим то да га не обавестим јер је за мене био важан догађај, ја сам био значи са тим полицајцима у првој линији, међу првима сам ишао и сигурно бих га ја од узбуђења обавезно обавестио о чему се ради и о ситуацији на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате шта Вам је он одговорио након тога, да ли Вам је дао неке инструкције?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Није форсирао он што се тиче те акције, није форсирао то уопште. Значи, рекао је да будемо сигурни да не журимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било његово командно место?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Његово командно место је било прво у Призрену, а затим смо имали састанке у винарији у широј околини, овога како се зове Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви отишли на тај први састанак у Суву Реку?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не сећам се тачно кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било за време акције, после акције?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Мислим да је после акције, након завршене те комплетне акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога ту затичете у винарији?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па ту углавном затичем њега, његовог возача и те људе из штаба који ту раде као евидентичари и остало, стражари и слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војске ту?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не сећам се да сам срео војску. Не сећам се да сам војску срео, да сам виђао војску на том месту где је био он. Нисмо ми стално долазили тамо само по позиву и конкретно добијемо задатке то што треба да нам се поправи, допуни муниција, организујемо и остало и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили за време те акције да је било неких или после, непосредно после акције да је било неких покрета, цивила, неке колоне цивила, да ли сте имали прилике то да видите?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: За време те акције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште кад сте видели?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па за време те акције виђао сам испред мене, значи на неком, између значи Ораховца и Суве Реке, не знам које је то тачно место, виђао сам повремено, значи колоне цивила које су ишле према северу, али то је било са позиције одакле сам могао да видим, то је било са позиције изнад села Оптеруше. Значи, далеко од мене неких, немам неку представу али неких два километра, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сад ти цивили? Да ли знате због чега су се створиле те колоне?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не бих знао али вероватно да су се људи склањали од тог бомбардовања, од рата и остало. Не бих знао, немам представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у Ораховцу док сте боравили, да ли је био, Ви сигурно знате 87. одред који је то одред, да ли је био у Ораховцу 87. одред?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Било је значи полицајаца и јединица из 87. одреда и у Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви кад сте мобилисани, да ли сте истовремено мобилисани и са 87. одредом?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, они су посебно пошто они друге задатке извршавају, ми имамо сасвим другачије задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам сад које су то разлике?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: 87. одред то је територијални одред који држи територију. То су углавном територију коју ми очистимо од терориста, коју ми прођемо и видимо да ту терориста нема, онда дође јединица из територијалног одреда и та јединица даље преузима ту територију и одговорност за ту територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви ако кренете од Ораховца, да ли је ту већ 87. одред па чека да Ви завршите акцију чишћења терена па онда они се повлаче и иду на следећу територију?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Они долазе отприлике по нашем позиву, те положаје које ми напустимо, они долазе на тим положајима. Значи по позиву, не долазе они да их ме не зовемо на одређене положаје него ту постоји координација између команде 87-ог и 37-ог одреда где 87. одред упућује своје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко позива, да ли ви као командири или командант, ко позива то?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па углавном се ради о договору. Тамо где не могу ја са својим људима да покријем одређену територију ја јавим команданту па он у координацији са командантом 87-ог одреда договоре се има ли он људство да покрије ту територију или ја морам даље да држим то док они не обезбеде људство и слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А евентуално ако би имали неке губитке кога бисте обавестили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја обавештавам команданта за своје губитке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље одвија?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па организујем извлачење, углавном пружање помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли територијално, кога он обавештава да ли знате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Он не обавештава, ми то кад имамо губитке радимо хитно да се тај рањени или настрадали извуку. Тамо где не могу са својим људством да помогнем онда тражим помоћ од других. У сваком случају тражио бих помоћ и од војске и од територијалних органа и од цивила, од било кога да извучем те рањене, настрадале и остало, али у сваком случају то су хитне ствари које се одрађују са свим расположивим људством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био ваш однос са командним саставом ОУП-а?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Чијег ОУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ораховац где сте били какав је то однос био?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Исто професионалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви могли евентуално да издате неку наредбу командиру или да ли сте ишли у заједничке неке акције?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, нисам ја могао да издајем њима задатке. Ја сам ту био по сасвим другим задацима. Они су имали своје редовне и ванредне послове. Ја нисам могао да се мешам ту уопште што

се њихових послова тиче, али да смо колегијално сарађивали јесмо, колегијално, али нисам ја могао да се мешам у њихове послове нити они да се мешају у моје послове. Могу да ми пруже неку информацију, неко запажање и слично али ја своје задатке добијам од команданта одреда, он своје добија од начелника полиције, начелника СУП-а од кога већ, али не од мене. Од мене може да добије неку информацију да се нешто дешава, да има неких ствари које су интересантне, безбедносно интересантне ствари, али не могу ја њему да командујем нити он мени може да командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је био командант 87. одреда?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Зоран, 87-ог Зоран, не могу сад тачно да се сетим презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранђеловић?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ранђеловић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Он је био настрадао на том потезу између, баш на том правцу између Ораховца и Суве Реке на том путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да га опишете како је изгледао?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па црни један онако мањи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би био, које висине? Које сте Ви висине?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам 186, он би био неке висине око 175, 180 толико, доста је био мањи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју је униформу он имао и цео тај одред?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Он је имао плаву униформу и цео тај одред је носио плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто било карактеристично код њега да сте запазили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ништа посебно не бих могао да истакнем. Коректно смо сарађивали и колегијално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте ишли на састанак у "Метохија вино" који сте имали са командантом, да ли можете да опишете како је тад изгледао? Коју униформу је носио и опишите га у то време како је изгледао?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Зоран Ранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас за Зорана Ранђеловића, него за вашег команданта Митровића?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, па видите ја о њему имам високо професионално мишљење. Зашто? Ја њега ни за време рата ни у најтежим ситуацијама никад нисам видео изгужваног, са раскопчаним дугметом, необријаног, неочешљаног, без чинова, или са неким недостатком на опреми, никада значи и у току 1998. и 1999. и касније

кад смо сарађивали док је он боравио на територији полицијске управе Лесковац кад смо постављали границе за копнену зону безбедности. Он је био строго професионалан. Значи, код њега стварно нико није могао да нађе недостатак на опреми, недостатак на униформи, недостатак у понашању, неко недисциплиновано или неодговорно понашање од њега. Ми се знамо отприлике од 1995, 1996. године где сам ја њега први пут упознао и до дана кад је лишен слободе око овог случаја колико смо били добри и лоши и замерали се и оно што кажу веселили никад нисмо прешли са «Ви» на «Ти», значи он је увек био за мене командант и увек је било ословљавање са «Ви» тако да ја стварно немам, он је за мене био узор. Ја сам додуше завршио судија војну академију па су ипак за мене ауторитети нешто што сам навикао да поштујем и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Него ми опишите Ви како је он изгледао тад кад сте га Ви видели?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Он је био имао зелену униформу. На униформи је имао чинове, ознаке, све што је требало да има по пропису, чизме на ногама, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је увек носио чинове поштоп сте имали прилике често да га виђате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Увек је носио чинове, увек је носио чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на глави шта је носио?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Носио је ону капу која иде уз ту зелену униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' то зелена маскирна униформа или?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Зелена маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то, из два дела, из једног дела?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Из два дела је та униформа. Ништа он никад није носио што му не припада рецимо. Имао је један само борбени прслук који се нешто разликовао од наших уобичајених оних борбених прслука. Углавном је он носио само оно што му припада формацијски и оно што је обавезан да носи и ништа преко тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од оружја шта је имао?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја њему судија никад оружје у рукама нисам видео али је стално носио значи опасач са пиштољем уредно закован. Виђао сам у његовом возилу да је имао аутоматску пушку једну, не знам да ли је то његова или чија али вероватно да јесте. Виђао сам тај борбени прслук да је возио у свом возилу, али то је по потреби, кад је на терену он носи тај борбени прслук, пушку кад има, кад нема, али обавезно значи опасач изгланцан и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви писали неки извештај о завршеној тој акцији, да ли сте уопште писали било какав писмени извештај? Како сте обавештавали команданта?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Након завршене акције ја сам, дужни су сви командири чете били да поднесу извештаје о завршеној акцији. Ту се у тим извештајима подносио комплетно значи след догађаја о примљеном задатку, правци, борбене групе које иду лево, десно, суседи, конкретан задатак, претпоставка о непријатељу, какав је непријатељ, на шта може да се налети. Затим у тим задацима, значи по данима след догађаја шта је шта уследило једно за другим, губици и на крају су били губици у техници, опреми и остало и потребе за занављање тих губитака у људству, опреми и остало што би све било везано што се тиче јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда нешто задржали од тих неких извештаја, неких ваших евентуално бележака што би могло нешто да помогне?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Нисам ништа. Покушавам упорно, тражим нешто да нађем али нема, доста је тога уништено, имао сам један ванредни догађај кад ми је возило које је баш служило за те позадинске потребе где је стајала архива налетело на мину и ту је скоро 99% ствари изгорело. То је било пред крај рата негде на ширем реону Будакова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто о бомбардовању касарне у Призрену?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Бомбардовање касарне у Призрену је било на самом почетку рата. Значи, први, други дан. Ја мислим да је то било увече, други дан увече да је одмах кренуло, бомбардована је касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто ближе ко је ту страдао, да ли знате нешто?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ту је поред осталог, знам да је погођен наш објекат који је био у касарни, да су ту двојица наших позадинских официра страдали. Требали су да се дислоцирају, међутим, били су оно што кажу недисциплиновани, вратили су се у касарну, ракета је погодила зграду и зграда је срушена те су двојица настрадала животно, а један ја мислим да је имао тешке телесне повреде или лаке повреде тако. То је ја мислим било 25-ог, ако је 24-ог почео рат то је значи 25-ог већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је опт. Митровић у то време био у Призрену да посети и рањеног и да обиђе тај објекат који је бомбардован, да ли је Вама то нешто познато?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па знате како. Ја сам 26-ог, ја имам неко сећање, сад нисам сигуран. Мислим да је после тог бомбардовања Митровић, командант Митровић ишао на лице места пошто су то његови најближи сарадници, заједно су радили у Нишу. Ја мислим да је он једном приликом, значи то би требало да буде можда 26. једном приликом је радио везом рекао да су изгореле, можда би то неко могао да се сети други, али мени се то врти по глави да је 26-ог ујутру рекао да су изгореле дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је рекао?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је обавештавао командира нишке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је командир нишке јединице?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: На терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је јако било битно да се саопшти у време акције?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, поред осталог судија он је обавештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте баш то запамтили дневнице?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Запамтио сам зашто. Ја сам тад био на једној позицији. Сад ћу да вам испричам, ја сам тад био на једној позицији изнад села Оптеруша и кад је поменуо да је све изгорело, поменуо је и те дневнице да су изгореле. То су дневнице које ми сакупљамо за породице настрадалих, повређених, од наших дневница и дајемо им помоћ и то је, рекох и полицајци су ту који су били поред мене, прокоментарисали то је изгорело све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, јел' он то вама директно јавио па полицајци који су били?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, не мени. Он је ја мислим обавештавао командира нишке јединице зато што су двојица настрадалих из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тачно знате где је био лоциран, где је био командир нишке јединице?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не. Не знам чак ни где је био тад командант кад је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како је то дошло до Ваших?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је ишло радио везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио везом?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да и значи ту радио везу то што је он обавештавао командира нишке јединице то сам слушао и ја. Значи, он зове "чегар 10" и саопштава му, али то што њему саопштава чујем и ја јер је то било ишло отворено тад. Е сад, не знам где је он тад био нити

знам где је био командир нишке чете, али се сећам да су тад полицајци прокоментарисали да је све изгорело. Не знам којег је то дана било али је било у јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте 26-ог?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је било у јутарњим часовима. Не знам тачно кад је било бомбардовање и не знам кад је то рекао, да ли је он био тамо 27-ог или 26-ог или 28-ог ујутру, али то су били јутарњи часови кад је то рекао. Не знам где се он тад налазио командант, не знам ни где се налазио командир нишке чете. Значи, то што он обавештава њега пошто је ишло преко радио везе, то чујем и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте то одмах чули тад кад се догодило?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, слушали смо, јер он нас је ујутру звао да провери како смо на терену, како је проведена ноћ и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је одмах обавестио о погинулима?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па управо због тога је он и звао, али је, чини ми се да је хтео да пренесе шта се десило са објектом и каква је ситуација, али не знам где је био у том тренутку, одакле је звао. Мислим да није имао намеру да обавештава мене него да обавештава нишку јединицу пошто су они Нишлије ипак то су људи који се знају, који су кућни пријатељи, који знамо се и ми али нисмо толико блиски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли знате ко је Коњиковац Стојан?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Знам, он је био начелник штаба, потпуковник у то време, начелник штаба у 549. бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се видели за време те акције са њим?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Мислим да сам се видео оног дана кад смо се спојили са супротном страном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су они тачно били, како је то изгледало са војском, садејство?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па не знам како је било са њихове стране, али с друге стране је у мом правцу дошао један тенк. Војнике нисам видео, видео сам наше полицајце из правца једног брда са кога је било дејства и из правца тог брда је сишао тенк на пут. Ја мислим да сам ту видео Коњиковац Стојана, а и од раније сам га знао, од ранијих састанака и контаката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули ишта о страдању породице Бериша?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: О њима сам чуо онако грубо отприлике 2001. године, 2002. године о том страдању породице Бериша и то сам чуо из штампе и разних коментара који су касније коментарисали други полицајци и колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Чуо сам да је та породица Бериша страдала у неком тржном центру у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како, на који начин, од кога је страдала, да ли сте и то чули?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Наводно да је страдала од неких оружаних формација, не бих могао да се изјасним којих, да су у том, шта је било тржни центар, кафић, шта је већ било да су ту убијени, али грубо значи ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе? Да ли сте Ви уопште осим што сте били на овим састанцима у "Метохија вину" да ли сте Ви уопште били у Сувој Реци, да сте улазили у центар, да ли сте ишли у ОУП Сува Река, да ли сте ту навраћали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У ОУП Сува Река никад нисам отишао. Кроз Суву Реку сам само пролазио. 1999. године сам само једном свратио у хотел у Сувој Реци и то код колега из наших јединица, мислим једном код неких полицајаца, сад се не сећам тачно који су то по именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била чета, јел' знате која је била?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је трећа чета, ова крушевачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу, где у који хотел?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја мислим, хотел у Сувој Реци има један хотел, не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотел "Балкан"?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да. Само сам једном био у току рата и то сам свратио ја мислим само због купања и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па кад би то било ако сте једном онда сте запамтили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не могу да се сетим, то је за време рата можда на средини рата, можда у мају месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Репановић Радојко?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Чуо сам да је то командир у Сувој Реци, али касније лично се не знам са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам се ни са њим лично, мислим он је исто радио у Сувој Реци, нисам имао кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни њега нисте упознали? Чукарић Слађан?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Чукарић Слађан то је полицајац који је радио код мене у Лесковцу након повлачења а истог сам упознао, мислим да сам имао неки контакт са колегама доле у Призрену. Тад сам га упознао али знате како, површно чисто полицајац здраво, здраво, ви

сте Лесковчанин, ја сам Лесковчанин и то, ја сам одатле и тако ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да кажете какав је био као полицајац, ипак је радио ту где сте Ви били начелник, да ли имате неке ближе податке?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па видите он кад је дошао код мене да ради ја сам њега упознао једном приликом кад је дошао код мене да се жали да је имао операцију колена а да је радио у Бојнику. Значи, не у Лесковцу него у Бојнику а живео је у селу, то знам мислим да је Јелашница, то је супротно значи између од Бојника, значи мора да прође кроз Лесковац па да иде за Бојник, да доста путује. Рекао ми је том приликом, подсетио ме је да је полицајац одоздо, знам га из виђења, ништа посебно и тражио је од мене да га преместим у Лесковац да ради пошто му је лакше за путовање, због те операције колена коју је имао. Ја сам му изашао у сусрет. Знам га тек толико да ми се редовно јављао, поздрављао ме је, тек толико га знам, нисмо ми неки кућни пријатељи па да се знамо, друго хиљаду је радника, није један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неки надимак?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: За надимак сам сазнао касније кроз овај случај кад се причало о њима да га је имао надимак неки «Јајце» су га звали. Сад ја нисам знао конкретно о коме се ради, тек касније сам сазнао да је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз, да ли сте имали прилике да чујете?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их упознате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Можда кад би их видео да се присетим, али не. Ако су из Суве Реке ја сам имао веома мало контакта са Сувом Реком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците када сте спомињали дефендров ландровер плаве боје, рекли сте да је користио за превоз позадине и да је курир возио?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је искључиво курир возио?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам имао двојицу који су возили касније, пред крај рата, двојицу, односно од средине рата, од маја месеца можда да су возила двојица па су се мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти који су возили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Николић Новица је углавном возио тај дефендер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Николић Јовица?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Новица Николић, он је возио тај плави дефендер. Значи, касније га је заменио Тошић Зоран, односно њих двојица су се повремено мењали али тај Тошић Зоран је једномприликом нагазио на мину са тим дефендером и настрадао је, па смо ми узели други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Димић Ивица?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Непознато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Тошев Ванчо?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: И то ми је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што имамо овај преглед безбедносно значајних догађаја, појава и сазнања који су евидентирани у времену од 6 сати 31. маја до 6 сати 1. јуна 1999. године и ту се спомиње да је дана 31.05.1999. године око 10,30 на путу према селу Грејковце, општина Сува Река службено возило марке «ландровер» наишло на противтенковску мину и том приликом лаку телесну повреду задобили су Димић Ивица - полицајац и Тошев Ванчо – ватрогасац СУП-а у Врању и повређенима је указана лекарска помоћ. Да ли то знате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам за тај случај. Наш случај је други, ми смо након тај дефендер је нагазио, наш дефендер је нагазио на противтенковску мину тог дана након пада Будакова, након освајања Будакова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Да ли Ви знате да ли је 87. одред имао ландровер?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам. Ја сам веома мало боравио на територији где је 87. одред радио. Углавном сво време рата сам био по шумама. Сво време рата сам био на терену шуме и никад такорећи у насељно место, урбано место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас чисто да ли сте чули зато што се спомиње ландровер па да ли уопште знате које све возило, спомиње Врање, Ви сте нешто друго.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам имао тај дефендер који СУП је возио тај мој возач и он је служио за набавку да доведе муницију, да доведе храну, потрепштине и да дође по мене да одрадимо извештаје, да ме одведе на састанак, углавном за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се помиње у овом поступку да је командант Митровић возио плави ландровер и да је дана 26. марта био у Сувој Реци па зато Вас питам да ли је Вама нешто то познато, да ли је икако могуће

да је он возио ландровер, како Ви кажете да не знате ништа о ландроверу да је уопште имала чета?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја не знам одакле њему ландровер да вози. Ландровер сам имао ја и за време те акције, односно 25-ог, 26-ог ја се не сећам да сам ја игде упућивао тај ландровер да се креће негде. Он колико се сећам возио је белог нисана великог и по томе смо га препознавали сви, али да вози бели ландровер то не личи на њега. Ти ландровери су веома груби да би он возио поготову рецимо тај наш ландровер не да је груб него је прљав и сав изрешетан тако да не личи ми на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су и поједини сведоци такође навели да су чегрови имали ландровер, да их виђају како излазе из ландровера, то Вам само предочавам?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, плави ландровер оклопљени ми смо имали и ми смо возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино ви?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја знам за нас. Видите ја сам имао један плави ландровер, да не будем нејасан. Ја сам имао плави ландровер, који је након освајања Будакова налетео на мину и разнет је и после два дана сам добио други плави ландровер. Само тај други ја мислим да није био оклопљен исто плави ландровер. Значи, то су два плава ландровера – један који је налетео на мину након освајања Будакова и тај је остао доле, ја мислим у хладњачи у Призрену. После неколико дана сам добио ја други ландровер исти такав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево кад смо већ код тог ландровера, од кога сте добили овај други после два дана тако брзо, ратно време, откуд?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од команданта Митровића или како иде то попуњавање материјално-техничким средствима?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам од кога је добијен други ландровер али после неколико дана је исти такав дошао у још бољем стању. Ено га тај још увек у полицијској управи у Лесковцу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А реците ми да ли познајете Сикетића?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Познајем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли познајете остале командире чета из 37-ог одреда?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Познајем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта они имају од возила, шта они користе, ево рецимо Сикетић шта има?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Сикетића знам да је возио, да је имао неку белу ладу ниву, да је имао неки камион са минобацачима сав ушаран од неких спрејова, боја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, само питам за командире чета шта користе да долазе на састанке, на пријем задатака, скупите се тамо, јел' тако?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам шта је користио Сикетић за долазак на састанке. Ми смо углавном неким службеним возилима долазили на састанке у време рата. У једном тренутку смо добили инструкцију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре рата?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Пре рата смо углавном долазили сви са службеним возилима које смо имали на састанке. У току рата смо добили инструкцију да обезбедимо себи по једно цивилно возило ради маскирања да бисмо долазили на састанке. Ми смо то и урадили како се ко снашао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Оно типа «Застава 101» или тако нешто, голф неки?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, углавном смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том смислу цивилна или цивилних таблица?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Возила која нису војна и која не личе на војна возила, која су углавном цивилна возила, шарених боја да се не види да се на било који начин не повезује са полицијом, војском или оружаним јединицама и са њима смо долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да поједноставимо. Ви кажете Ви сте имали, користили сте за своје потребе плави ландровер, дефендер, да ли је неко од ових осталих командира чета има плавог ландровера, дакле у 87-ом одреду да ли сте изузев овог вашег имали и једног плавог ландровера?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам заиста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да Ви то знате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Имали су плаве пухове, али плаве ландровере ја нисам видео, мислим не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро. Да ли у акцији учествује 87. одред, у овој акцији?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Како конкретно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли на неки начин, ја не знам, ви изводите акцију, имате неку представу, добили сте мапе, правце

деловања, дејства, садејства итд., да ли 87. одред има нека задужења у овој акцији?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Вероватно има своје задатке које је добио али преко своје команде од свог команданта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, него да Ви то региструјете, морате и Ви имати сазнања о томе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не. Ја сам имао заиста пуно обавеза, то су тројица старешина, тако двојица, тројица старешина и 110 полицајаца и акција и бомбардовање тако да сад преузимам и размишљам о 87-ом одреду, тешко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, питам Вас то, Ви сте завршили војну академију коју, копнене војске?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Копнене војске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који ВС, која?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Пешадија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пешадија? Ви сте у акцији, имате неко дејство, садејство, кажете ви сте леви бок борбене групе коју практично предводи војска, јел' тако?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда имате своје место у времену и простору и морате имати информације која вам је лево, која вам је десно, шта вас чека итд., у том смислу да ли имате сазнања о томе да ли учествује у акцији 87. одред?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, немам сазнања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још нешто. Рекосте имате мотороле да остварујете везу са командантом?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како остварујете везу са командирима водова?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Исто и они имају мотороле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ви како остварујете везе са командирима водова?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: И командири водова имају мотороле. Ако су близу мене онда гласом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро то. Да ли ви користите две мотороле за комуникацију – једну са командантом а другу са својим потчињеним командирима водова?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам за везу са командантом имао још једну моторолу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која је то моторола?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па једна је ГП300, а друга не бих већ знао која је, сличне су, али та друга коју сам имао са командантом то је била скремблована, заштићена веза, а ова друга веза то је веза која је ишла у етар отворена, значи веза што се тиче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који је домет? Да ли имате неку представу који је домет тих моторола, на којој удаљености вам може бити командир вода да се чујете?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Зависи, знате како, ми смо ишли преко репетитора, то су веома моћне мотороле, ја сам успоставио рецимо са том моторолом из Призрена везу са Лесковцем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре бомбардовања или за време бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: За време бомбардовања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је био репетитор?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Зависи од положаја, на ком се положају налази и командир вода, да ли је покривена та територија репетитором или није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него где је репетитор тамо?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Био је на Цвиљану горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А зар то није прво порушено?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Није порушено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Митровић нам је причао овде да је имао онај мобилни репетитор што би рекли на возилу типа МКЧК-а, је ли?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Знам за Цвиљан да је био на Цвиљану, али зависи значи од позиције. Може моторола да се уопште не чује.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И кад сте ви остварили радио везу, ту врсту везе са Лесковцем за време бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Пред крај 1998. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле пре почетка бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Питате ме колика је моћна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ја схватих да Ви рекосте за време бомбардовања па ме чуди, прво је то порушено?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па она је веома моћна зависно од позиције, сигурно би могла ако има неку оптичку видљивост, могла би да се оствари веза.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто. Ви сте рекли да Вам је Величковић Горан био заменик?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, формацијски је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче кад смо саслушали Сикетића, он је рекао да је његов заменик био Величковић Горан. Да ли то постоје. Немојте Ви да ми одговарате молим Вас. Зато Вас питам да ли постоје два Величковић Горана или не?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Нажалост сад постоји само један. Била су два Величковић Горана. Један је настрадао 1999. године у једној акцији, улетео је са увиђајном једном екипом у заседу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је Величковић Горан заменик командира чете из Прокупља. Он је заменик командира треће чете, крушевачке чете, а ја сам имао Величковић Горана, он је код мене био заменик, 1999. године је њега неко поставио за заменика али то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте налетели на ровове ове које нисте видели, колико је то сати било? Јел' то одмах ујутру на почетку или у току дана или пред крај дана?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је било пред крај дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то далеко од Суве Реке, Ораховца?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је отприлике баш на пола пута. Значи, ако је Сува Река – Ораховац неких 15 км, то је значи на пола пута, то је значи јужно од села Добродељане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте Ви успели тог дана да се приближите ако сте кренули ујутру 26-ог, колико сте се приближили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ништа. Ја сам ту остао господине тужиоче, неколико дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте ме разумели. Ајде овако да кренемо. 25-ог је кренула акција?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте се одмакли од Ораховца 25-ог?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па ето тих значи до пола пута сам дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пола пута? А шта сте радили од 26-ог од ујутру до по подне кад сте налетели на ровове?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ништа нисам могао да радим. Нисам могао да мрднем из места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не разумем Вас. Ја бих то разумео да сте ујутру налетели на ровове, а Ви кажете по подне сте пред крај дана?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Пред крај дана смо налетели, значи у другу половину дана смо налетели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте радили у првој половини?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Нисмо форсирани, значи нисмо ми јурили да идемо напред што пре, значи уопште нисмо форсирани што се акције тиче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи и 26-ог ујутру сте били на 7 км од Ораховца и 7 км од Суве Реке?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да. Тек сутрадан након бомбардовања мислим да смо такоређи побегли са тог места. 27-ог увече смо се са тог места склонили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули смо од Сикетића да је на том неком састанку где је Митровић позвао све своје људе да је било упутство шта да се ради са цивилима, па ето ја Вас сад питам да ли се сећате мало ближе да нам објасните шта да се ради са цивилима на које наиђете успут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио, причао је о цивилима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Рекао је да се поступак по Женевским конвенцијама, е сад ја питам да ли је нешто, да ли је Вама нешто остало посебно да је рекао ако наиђете на цивиле шта да се ради или сте Ви можда питали шта да радимо са цивилима ако наиђемо на њих?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па видите, што се тиче инструкција те категорије лица која нису терористи кад су у питању цивили и остало. Он је био стриктан што се тога тиче да ту водимо рачуна у поступању са њима. Не сећам се конкретно шта је рекао. Не сећам се конкретно, значи то је било пре много година. Сигурно да је свом том, значи инструкцијом која се тицала дешавања и нашег понашања даље у првом реду значи обратио пажњу на цивиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је помињао неке сабирне центре?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли му је уопште познат термин «сабирни центар»?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' то сад од мене први пут чујете?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Први пут чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је била комуникација и да ли је била могућа комуникација путем Суве Реке – Ораховац тог 25-ог, 26-ог или то није била?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Веома ризично. Тим путем ако мислите макадамским путем између Суве Реке и Ораховца ту није било пролаза ни за кога. Значи, тај положај на који сам ја наишао тај положај

је урађен школски, војнички, значи ту смо остали до 27-ог увече, нисмо могли да приђемо уопште, мада смо имали ту борбену групу и тенкове и остало али нисмо могли да приђемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли то значи да ако је било неког кретања, неког извлачења, неког допремања помоћи да се то одвијало неким другим комуникацијама или неким другим путевима сеоским на том терену?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Јел' Ви мислите снабдевање за моју јединицу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па знате, на том правцу од Ораховца докле сам стигао до те, значи то је Оптеруша, изнад села Оптеруша до те позиције могло је безбедно да се креће. Међутим, није могло даље. Даље сам ја налетео челом, значи јединице сам налетео на два реда ровова паралелно ископаних и у полукругова урађених. То сам на један веома ризичан начин после значи 27-ог увече узео али целу ноћ су трајале борбе између нас и терориста за те ровове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је Митровић био увек уредан.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сачекајте да чујете крај питања. Не верујете да би ушао у то, ја то сам тако протумачио, у прљаво возило као што је био ваш тегет, тај плави дефендер, ландровер. Јел' то значи да је његов ауто онај бели нисан био чист увек?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, ново возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то што је нов не значи да је чист, можете га испрљати.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, не, он је веома уредан и педантан, за пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли некад видели то његово возило испрљано?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Нисана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Добро. Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Да ли постоји асфалтни пут на релацији Ораховац – Сува Река? У то време да ли је постојао?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Постојала је једна деоница, али се тај пут није завршавао, није комплетно значи асфалтни пут.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може асфалтом доћи из Ораховца у Суву Реку?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Може до једног дела, после наставља макадам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па не бих могао тачно да вам кажем, веома слабо познајем тај потез.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли на питање председника већа да мислите да је Митровић изашао на лице места кад је бомбардована касарна у Призрену. Хоћете ли то да појасните на основу чега, да ли то знате, да ли то претпостављате, да ли сте чули?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То претпостављам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Он је мени звучао тад као да је на лицу места. Не знам где је био, али ми је тад звучао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На основу чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, рекли сте да се није Вама директно обратио?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Није мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Вам је звучао онда? Чули сте везу отворену?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Чуо сам везу и мени је то звучало као да је на лицу места, значи није он мени рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је сведок да је он штитио бок једној војној јединици у тој акцији. Ко је командовао том војном јединицом? Која је то била војна јединица?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је јединица, борбена група од 549. бригаде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био команднат те бригаде?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Командант те бригаде је био генерал Делић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је било у ратном стању спроведена та одлука о претпочињавању полицијских формација војних? Да ли се ко о томе обавештава?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Што се тога тиче ја сам сарадњу са војском видео на високом нивоу. Конкретно код тог претпочињавања ја мислим да је до тога требало да дође, али конкретно на терену не знам како је то требало да се изведе.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Само молим Вас приговарам. Поново смо кренули да постављамо питања која немају везе с овим. Претпочињавање војске и полиције није предмет нашег поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде се спомиње да је било здружено.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Према томе, ако већ идемо код тога, зна се да је то било у априлу, а друго питамо човека о претпочињавању који је командир чете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И који не само што је командир чете него што и штити бок војној јединици.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па само да вам кажем око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро молим вас наставите. Седите. Наставите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде се утврђује, један потпуковник полиције је окривљен за одређене радње а овде имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колико је то питање за овог сведока. Биће других сведока које ћемо сигурно питати.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па наравно, али ако ћемо Делића саслушавати морамо да знамо и ово. Он је био завршио војну академију, командир је чете, држи састанке, штити бок, виђа цивиле у колонама, а да се, мислим без везе је то. Важно је да ли је био близак са овим или није. Ког датума је овај ландровер страдао у Будакову?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Тачно датум не знам, али након завршетка тог дана кад је завршена акција у Будакову.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А отприлике ког месеца је то било?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не бих могао да Вам кажем значи тачно. Значи, тачно тог дана ми је погинуо Тошић Зоран мој возач.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У односу на бомбардовање ког дана?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Након почетка бомбардовања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Након тога? А да ли је овај други ландровер, тај други ландровер који сте добили био исто плаве боје?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Исти такав какав сам ја имао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био командант Посебних јединица полиције у републичком МУП-у?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Обрад Стевановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где су у току тог ратног стања бомбардовани, где су одржавани састанци командира са командантом?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Командира чета са командантом?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У тој винарији у широј околини Ораховца.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Да ли сте тада када сте ишли и примали задатке од команданта да ли је један од задатака био и да се албанско цивилно становништво расели?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки задатак везано за имовину?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, што се тиче заштите имовине зна се то је већ професионални однос што се тиче њихове имовине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ништа конкретно. Значи, имовина не сме да се оштећује, уништава и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то речено на том састанку?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па како није, јасно, како није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте те директне борбе са како кажете, са терористима. Да ли можете ближе да лоцирате где су те директне борбе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам прву директну борбу госпођо Кандић имао, значи, први контакт сам већ успоставио тако значи 25-ог с мог левог бока је кренуо, значи имао сам отварање ватре, аутоматске ватре на моју јединицу с левог бока, значи са севера. Затим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледано од?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Од мог правца кретања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја не разумем ни леви ни бок, него реците, дајте мало да то одредимо. Ви сте тај троугао – Сува Река – Ораховац – Призрен, да ли је, помињали сте Добродељане, помињали сте Оптерушу, дајте нам неко место, лоцирајте где су биле те директне борбе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Директна борба, значи прва директна борба са терористима на које сам ја морао с њима да се оно, што кажу војнички, ухватим у клин што је 27-ог увече.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Изнад села Пагаруша. Ти ровови који су ме зауставили.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ајте Падаруша, дајте нам даље?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Другу директну борбу сам имао значи 27., 28-ог увече из западано од села Добродељане, јер је моја јединица наставила да се креће северно. Имао сам, значи то је ипак била група терориста која је, на коју сам фронтално налетео, то је друга борба.

НАТАША КАНДИЋ: С које то локације?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је локација, значи Пагаруша – Добродељане, то је та локација.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте рекли то и Пагаруша и Добродељане, стално то, дајте. То је она претходна.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, две борбе су ту биле.

НАТАША КАНДИЋ: Не, па претходна је то локација, дајте ову сад коју сте поменули нешто са севера. Која је то локација?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Са севера то је та група која је била северно од мене. Ја сам поменуо кад сам се кретао из правца Суве Реке, из правца Ораховца према Сувој Реци, на мене је прво 25-ог отворила ватру та борбена, та терористичка група која је била.

НАТАША КАНДИЋ: Где је та терористичка група, јел' можете најближе место?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли сви да постављате углас питања? Молим вас не дозвољавам.

НАТАША КАНДИЋ: Које је место то?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Та терористичка група је на мене отворила ватру из правца Пагаруше.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, већ сте Пагарушу поменули, већ сте Добродељане, а причате, описујете нешто ново, па реците то ново шта је? Која је то локација, које је то место?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Морате да ме пратите.

НАТАША КАНДИЋ: Пратим и зато Вас стално враћам на ово.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је све у оквиру, све је то у кругу та два места, та дешавања.

НАТАША КАНДИЋ: Али има између то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли идете ви према Студенчану?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите, спомените, јер овде нам је Митровић говорио да иза Рештана прва одбрана тог међупростора према Ораховцу, село Студенчане шта се ту дешава?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам шта се дешава, то је са супротне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви крећете са?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам супротно од њих био госпођо судија.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас. Да ли имате директних сукоба са терористима на пример ево у Рандобрави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

НАТАША КАНДИЋ: Рандобрава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је супротно, то је тотално супротно.

НАТАША КАНДИЋ: Како је супротно, то је у том троуглу молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у троуглу али он је рекао где су они били лоцирани?

НАТАША КАНДИЋ: Па ја га питам молим Вас где је?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам тамо тек пред крај рата отишао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Тамо сам пред крај рата отишао на том потезу, значи није то везано за ову акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису његове јединице биле ту. Он говори тачно где је био.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам сазнања да су били и зато га питам. Имам сазнања да сте имали директних сукоба са ОВК у Рандобрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: Шта Ви кажете на то?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Госпођо Кандић, у вези ове акције која је ту изведена Рандобран је на сасвим супротну страну и ја тамо у овом периоду, значи 24, 25, 26. нисам имао своју јединицу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја имам то сазнање. Реците ми молим Вас да ли се у вашој чети, водовима налази припадник полиције по надимку «Шишарка»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да чујемо да видимо зашто?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Налази се.

НАТАША КАНДИЋ: Налази се? Молим Вас, хоћемо ли да покажемо сведоку једну фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Каква је то фотографија?

НАТАША КАНДИЋ: Фотографија где се налази припадник полиције. Можемо ли да ставимо на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте прво да видимо шта је то. Дајте прокоментаришите ову фотографију.

НАТАША КАНДИЋ: Припадник полиције вода којим руководи сведок Ненад Стојковић, па само да га питамо јел' то његов припадник полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, везано за? Објасните нам мало ближе?

НАТАША КАНДИЋ: Значи, питала сам га, рекла сам да имам непосредно сазнање да су имали директне борбе са припадницима Ослободилачке војске Косова на локацији Рандобрава. Онда га питам да ли је припадник његове чете или вода Шишарка, јесте. Онда да ли има сазнање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Све што говори госпођа Кандић ја бих уважавао само да нам каже датуме на које се односи, који је то датум?

НАТАША КАНДИЋ: Односи се, па можда ће он да нам помогне када је. Питам која су упутства имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте прво ову фотографију па кажите да ли знате?

НАТАША КАНДИЋ: На фотографији се налазе припадници Ослободилачке војске Косова које су снаге, чете, вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да нам покажете фотографију са документ камере?

НАТАША КАНДИЋ: Питам које су упутство имали у поступању у вези са заробљеним териростима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам, режија ја бих вас молила фотографију да нам прикажете.

НАТАША КАНДИЋ: Целу фотографију. Да ли можете да нам нешто кажете? Види се, види се, како се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ко је то молим Вас? Јел' знате ко је то?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам у вези овога већ давао исказ тужиоцу госпођо судија.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам већ у вези овога давао исказ.

НАТАША КАНДИЋ: Ја о томе не знам ништа.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У вези те акције што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам кад је то било пошто сте упознати с тим?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Значи, то је било у току рата после једне акције неvezано за ову акцију кад је моја јединица налетела у заседу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли је то било 24-ог, 25-ог, 26-ог, 27-ог?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, не знам тачно кад је било.

НАТАША КАНДИЋ: Он не зна тачно како је било, ја само морам да додам. Значи, он идентификује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, нећемо, само можемо овај временски период.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо ко је сведок молим вас. Он каже да његов припадник полиције се налази овде а ја додајем да је прошле године у јануару Фонд за хуманитарно право утврдио да су ова два припадника Ослободилачке војске Косова након заробљавања убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете склонити фотографију. Режија, хвала лепо. То није везано за овај временски период.

НАТАША КАНДИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље. Вратите ту фотографију. Немојте Ви да коментаришете да ли ја водим поступак или ви?

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас тиче се сведока, он је командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите госпођо Кандић следеће питање, немојте коментарисати са браниоцима.

НАТАША КАНДИЋ: Следеће питање. Рекли сте нам да је командант 37-ог одреда носио зелену униформу. Да ли можете да нам кажете каква му је била фризура? Да ли је носио кратку, да ли је носио, да ли је имао дужу косу, како је био ошишан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ошишан био?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Госпођо судија, он је био класично кратко ошишан, фризура му је била уредно очешљана, није носио кратку косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то класично?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Класична фризура значи очешљана на страну овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице, двојке?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, не, класичну фризуру ошишан отприлике као ја, ошишан тако кратко, уредно подшишан, очешљан тако на место. Што се униформе тиче увек уредан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, немојте се понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли сте имали плаћеника у вашој чети?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У мојој чети нисам имао плаћеника.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали руских добровољаца?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Којих?

НАТАША КАНДИЋ: Руских добровољаца?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, у мојој јединици нисам имао.

НАТАША КАНДИЋ: Јел' можемо да покажемо још једну фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' било у неким другим јединицама? Чекајте сада да чујемо молим Вас. Јел' било у неким другим јединицама?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам у којим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чете, 37-ог одреда?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Виђао сам их, не знам, виђао сам их али не знам где су били у којим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Виђао сам их али не знам у којим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Русе? Па у којим униформама сте их виђали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Имали су војне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне униформе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не наше униформе него војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које би то јединице биле?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је зелена, она зелена шарена војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, где су они били?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам их виђао на територији Призрена, али не знам у којој јединици су били распоређени, али у мојој јединици нису били сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Онда, да ли можемо поново да покажемо једну фотографију? Ја имам сазнања да је фотографија из Будакова, а сведок је помињао Будаково, а ту се на тој фотографији види и оптужени Митровић, па бих волела да нам каже за тројицу са десне стране да ли су можда то ти руски добровољци које је сведок виђао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујем, да видимо шта је сад то? Молим вас, саслушали смо сведока, оштећену Шурету смо саслушали, она је спомињала да је неко улазио у кућу, да је руски нагласак био, према томе није то без основа што се поставља питање. Добро, хоћете молим вас и ову фотографију ставити на документ камеру. Режија, ја бих молила да прикажете и ову фотографију. Ево ја сам одмах препознала, зашто не би могао.

НАТАША КАНДИЋ: Јел' може сведок да нам каже, ја имам сазнање да је фотографија направљена у Будакову. Да ли Ви нешто знате о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете некога на овој фотографији добро погледајте?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Фотографија није оштра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може још мало да се изоштри?

НАТАША КАНДИЋ: Али ликови могу да се препознају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ликови, али ево погледајте. Мало да ли може да се посветли?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли препознајете опт. Митровића?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Требало би да је ту, значи у средњем реду, други десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, први, други, трећи, горе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Трећи с десна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: С десна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С лева?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: С лева, пардон.

НАТАША КАНДИЋ: С лева?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Али не могу јасно да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да погледате, ево ми смо свивидели ову фотографију? Погледајте фотографију директно. Дајте фотографију. Хвала режији. Господине Ђурђићу, ја сам Вас чула, ја сам рекла сам «не знаш». Молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Госпођо председнице «А» нисам рекао, шта Вам је, нисам отворио уста.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али јеси.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете, јел' има Шишарке?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Судија, значи ја отприлике могу да препознам Митровића како сам и рекао, али мени је ово где је ово сликано и како је сликано заиста не бих могао да се изјасним.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али реците ми са Вашег кад гледате фотографију управо са десне стране она тројица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то све униформе полиције?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су можда то ти руски добровољци које сте Ви виђали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Знате како, ја сам једном видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел' Ви видите ту неку униформу, каква је то униформа?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, никог ја од њих сем ово што сам рекао не познајем, само доста није оштра фотографија знате, није оштра фотографија. Друго, те руске добровољце ја сам видео само једном, само једном и то не све, а касније после рата сам виђао једног који је био на територији Призрена, рађен је доле, виђао сам га код нас у Лесковцу, односно у Власотинцу, али ја га доле нисам упознао, нисам имао прилике да га упознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

НАТАША КАНДИЋ: Питање је да ли су имали неко упутство у поступању са заробљеним припадницима Ослободилачке војске Косова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте имали неко упутство?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па конкретно значи што се тиче свих заробљеника то важи и за њих.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали неке заробљенике?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам имао. Кад у ком периоду?

НАТАША КАНДИЋ: Па у том периоду? Добро, можемо и на 1998?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да ли сте имали, ево ја Вас питам јесте ли имали неко упутство како ћете поступати са њима?

НАТАША КАНДИЋ: У периоду НАТО бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Имали смо упутство што се поступања тиче. Они су требали да буду углавном предати локалној полицији па их проверимо који су, какви су и ако их потражује локална полиција ми их предајемо локалној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам наведете, ево на пример то локација Ландробрава, да ли сте ту имали заробљенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

НАТАША КАНДИЋ: Па тада од почетка НАТО бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако. Видите предметни догађај молим Вас, не можемо уопште да ли је имало. Можда је и било, небитно за нас овде.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ја сам показала заробљенике и изнела сам сазнање да су припадници сведокове јединице ликвидирали ратне заробљенике и имам сазнање да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то није везано за овај, то је за нешто друго.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас али везано је за сведока чији је претпостављени оптужени Митровић па онда имам сазнање, значи како је он рекао да је сва упуства, све наредбе добијао од свог команданта, па питам да ли је неку наредбу примио у вези са поступањем према ратним заробљеницима од оптуженог Митровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је, молим Вас одговорио је каква упутства су имали, све је одговорио, а да ли је у неком другом периоду било ово сад што сте приказали ову фотографију неких убистава, мучења, то није предмет овог догађаја, то је евентуално за неке друге истраге. Изволите наставите даље.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само бих дао примедбу на овакав начин постављања, принципијалан начин постављања питања. Значи, замолио бих Вас да онемогућите да као председник већа и као неко ко заиста управља овим поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите уопште да реагујем.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје је као браница, више пута се иде на доказивање неких ствари које везе немају с овим поступком.

НАТАША КАНДИЋ: Имам још једно питање. Да ли је, Ви сте нам овде детаљно описивали 25, 26. и поред тога ја Вас питам да ли сте 25-ог или 26-ог по наредби команданта 37-ог одреда вршили неке претресе на неким локацијама у општини Сува Река?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Госпођо Кандић, ја сам значи 25-ог и 26-ог и 27-ог био на позицији на планини Милановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас конкретно одговорите. Све сте то објаснили. Да ли сте вршили неки претрес, претресе терена, претреса кућа?

НАТАША КАНДИЋ: То сте разрадили бочно, северно што ништа не значи, него конкретно молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не? Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања? Изволите браниоци?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих само замолио да покажете оне две фотографије које смо дали. Можете ли да нам умножите, ја бих

волео да има исто ову фотографију. У доказима, пошто сте већ увели у доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Митровић жели да прокоментарише ту фотографију, нек остане ту а покажите ове две фотографије, фотографија број 6.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хоћеш сам да се браниш да ја откажем ово? Извињавам се судија. Користим ову прилику да комуницирам са Митровићем. Мислим да се поткрала код сведока једна грешка, па бих га ја чисто питао. У једном тренутку, у самом почетку рекао је уместо Ораховца, употребио је термин Сува Река. Говори се о размештању, односно дислокацији. У моменту када је говорио о дислокацији самог почетка бомбардовања, рекао је по фирмама у Сувој Реци, па га ја сад питам да ли је то било у Сувој Реци или Ораховцу јер је претходно рекао да је био Ораховац? Ушло је у транскрипт Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је он о томе говорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да би било прецизније, сви смо то приметили и рекао је винарија у Сувој Реци. Е сад ја питам да ли Ви мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тачно је говорио локација, тако да апсолутно није, јасно је, то је било јасно да је то можда био лапсус.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Објасните, тако је ушло у транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' тако било? Јел' било у Сувој Реци или у Ораховцу?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јасно је.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Али постојао је и тамо подрум вина зато и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно нам је било, нисам ни имала потребе да Вас враћам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, да ли можете оне две фотографије да покажете сведоку у руке директно, значи нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми сви знамо то. Само да видимо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли ту препознајете и кога препознајете на тој фотографији ако препознајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 6.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ради се о фотографији број 6, тако је.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Пуковник Митровић са, који седи на кревету и колега из позадине који је радио у позадини у команди одреда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли судија да нам покажете и ову велику фотографију возила овог? Да ли препознајете то возило, да ли Вам је познато?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Значи, такво возило нисан патролу, тај велики такав тип возила је он возио нови мислим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је Митровић са возилом имао возача?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Митровић је углавном увек имао возача.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате како се звао његов возач?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ено га ради на ауто путу, саобраћајац у Нишу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате како се зове? Не знате? Добро, није важно. Да ли је имао обезбеђење?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Имао је једног, дечко један млађи који је полицајац био у Нишу, вероватно да му је био обезбеђење, не знам зашто је ишао али стално је ишао са њим и вероватно му је био обезбеђење.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је потпуковник Митровић у то време као командант 37-ог одреда имао свог заменика?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Имао је свог заменика.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је то био?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Пеђа, Предраг како се зове Грбић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да није Грујић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујић?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Грујић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се судија морао сам да га подсетим, мислим ноторна је ствар. У тој акцији где је био, не знам шта је по чину био господин Грујић у том тренутку?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Он је био на мом правцу у тој акцији на почетку рата.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он радио на вашем правцу?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па вршио координацију рада моје чете, чете како се зове, из Пирота који су били на том мом правцу и о томе обавештавао команданта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли вам је у том тренутку он био надређен у самој акцији као заменик команданта?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У том тренутку први као први јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је он имао возача, јел' он имао возило неко?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Јесте имао је возача, али не знам које је возило он тад возио, не могу тачно да се сетим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: До када сте Ви били, јесте ли Ви још у радном односу у Лесковцу, ако сам добро разумео?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Били сте начелник, сад више нисте начелник него сте?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Сад сам официр Одељења полиције.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Официр Одељења полиције? Да ли сте долазили у Призрен у време непосредно пре бомбардовања, дакле 1998, 1999. година у време које сте означили да је команда одреда била са седиштем у Призрену? Дакле, пре него што је измештена касарна?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, долазили су.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какве везе и да ли има икакве везе одред, односно команда одреда са хотелом «Путник» у Призрену, јер смо чули од неких сведока да су овде помињали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У периоду пре рата?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пре рата и пред самог почетка рата, за време рата рекох првих дана и тако?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја мислим не бих могао конкретно да се изјасним али мислим да су имали везе са командом одреда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви били тамо, јел' ваша чета била смештена у Призрену у било ком тренутку?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се онда сам мислио да је тамо била, па због тога. Сад ћу Вас конкретно питати. Ми овде имамо од једног сведока помињање лица кога ћу описати јер не знамо презиме па молимо за Вашу помоћ ако га знате. Ради се о човеку по имену Зоран полицајцу, који је у то време пред рата и почетком рата био конобар или кувар у хотелу «Путник» у Призрену, а сада се налази у ресторану у Лесковцу. То је обавештење од једног сведока. Да ли знате Ви о ком лицу се ради?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да вам кажем, ја сам једног Зорана који сад ради у ресторану у Лесковцу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како се он зове да ли га знате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам како се зове. Плав један, овако жут онако, мршав, он ради код нас сад у ресторану у Лесковцу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел' то једини Зоран?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је тај на кога мислим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да нам његове податке, односно презиме дате ближе?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете сад, можете накнадно.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Код нас значи ради као конобар у ресторану, ја сам њега видео у Призрену.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, он је био у Призрену?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја сам га виђао, пар пута сам ја седео на неком ручку чини ми се и он је тад служио. Тад сам га први пут и упознао, ја га до тада нисам знао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Довољно је ако не знате презиме, не мора ништа. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања? Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац опт. Чукарића) – Господине Стојковићу, Ви сте били непосредни старешина окр. Чукарића док је он службовао у Лесковцу, јел' тако?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Малочас сте рекли да сте за надимак «Јајце» сазнали када је он ухапшен након ових догађаја. Ја Вас питам да ли је у време док је он службовао у Лесковцу, док сте Ви били његов старешина, да ли је њега неко називао тим надимком «Јајце»?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да вам кажем, ја нисам контактирао пуно с тим полицајцем, ја сам тек након његовог хапшења чуо да га њега зову Јајце и то ми је овако остало упечатљиво. Пре тога једноставно нисам могао да запазим то.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А знате ли како су га звали пре тога?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па не знам конкретно како су га звали али то чуо сам Чукарић, Чуки, једно друго, значи неке скраћенице и тек касније сам чуо за тај надимак да га зову Јајце, да је то тај исти један.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је – за време док сте Ви били његов начелник, прво начелник полиције а после начелник секретаријата, да ли се било ко од грађана жалио на њега, да ли је он на било који начин прекорачио службена овлашћења? Да ли је било било каквих примедби на његов рад?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Ја немам сазнање да је било примедби на његов рад поготову чини ми се да сам малопре поменуо да ме је увек уредно поздрављао и да ми се увек јављао.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли имате неких сазнања како је његово психичко здравствено стање, да ли се он обраћао докторима за помоћ и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не бих знао о томе да се изјасним. Има документација лекарска па може то да се тачно провери око тога, јер ја није то један полицајац, то је 700 њих, не могу о свима да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Пошто није један полицајац, да ли, а Ви сте имали његов досије у прилици да видите, да ли је он завршио

било какву специјалистичку обуку, у смислу да ли је снајпериста, да ли је неки обучени полицајац за неку блиску борбу?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не, немам податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна, он каже толико полицајаца је било кад би знао о сваком, не зна.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања? Браниоци изволите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (бранилац опт. Митровића) - Сад смо коментарисали, он је видео ову фотографију па ако дозволите он хоће нешто да каже поводом те фотографије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да ће и госпођа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, сада кроз питања?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада. Кад завршимо са питањима после ћемо, после ћемо, сачекајте. Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведок нам је рекао да после сваке акције колико сам ја разумео сачини извештај. Да ли би могао да нам одговори у колико примерака?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па тај извештај се ради у два, евентуално три примерка, али у два зато што се један примерак доставља команди одреда, а један примерак се оставља за нас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Кажите евентуално шта би био трећи коме?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па нисмо имали обавезу никоме да дајемо тај трећи примерак. Значи, један примерак за команду одреда и један примерак да сачувамо за нас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само нисам баш најбоље схватио, да ли у том извештају пише о кретању током акције и све шта се дешавало?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И правцима кретања?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Све безбедносно интересантне појаве све описујемо у том извештају.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Реците ми, колико сам схватио ваше возило то позадинско било је уништено?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, било је уништено на у ширем рону Будакова, нагазило на мину.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У које то време кад причате о Будакову?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па може тачно у документацији да се види. Ја мислим да је то негде крај маја месеца, не знам тачно кад је

ишла та акција на Будакову, али значи тај дан кад смо завршили акцију увече требао је да доведе храну нагазио на мину.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А реците ми јесу ли сви извештаји ти који су остали код вас били уништени тада?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па знате шта. Онај главни део извештаја, маса извештаја је уништена. Оно што је само остало онако са стране, мали део је остао неуништен, али ништа не значи што се тиче тих извештаја о акцијама.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Чекајте, сад не разумем. Какви главни и неглавни? Мене интересују ови извештаји о акцијама?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: То је уништено.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, разумео сам. Ти су главни уништени. Након тога јесте ли и даље писали извештаје о свом деловању?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, на крају рата смо написали.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, молим Вас, ја Вас питам Будаково се деси и деси се, Ви сте и тад били у неком деловању. Након тог деловања јесте ли написали извештај о деловању?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Јесмо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте ли опет у два примерка писали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И где су сада ти, тај Ваш извештај који је остао, који није уништен?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: За Будаково рецимо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Будаково и све до краја рата?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: До краја рата то је остало у архиви полицијске управе у Лесковцу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли могу да закључим да се и сад налазе у полицијској архиви Лесковац?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па вероватно да се налази тамо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тај ваш примерак из ваше чете?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А примерак који сте слали Митровићу то Митровић треба да нам каже?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, јасно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Да ли је сведоку познат полицајац под именом Велибор Вељковић?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: По имену да, али га лично не знам.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Не знате?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Мислим да такав један ради у ОУП-у Медвеђа и код у полицијској управи.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Да Вам помогнем, био је једно време и у Лесковцу, значи немате сад, није Вас подсетило?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам га лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите оптужени да ли имате питања? Ви сте хтели? Хоћете само фотографију да прокоментаришете? Изволите оптужени Митровић Радослав?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мени је драго што је госпођа Наташа дошла до ове фотографије из много разлога, то ћу ја да појасним. Прво, можемо да ставимо на документ камеру види се време, то је негде мај, пошто је олистала шума, није баш оно затворено, а место је горе Језерске планине између Будакова тамо према Урошевцу, та тремеђа Урошевац, територија Суве Реке и Урошевца. Ми смо приводили крају ту акцију, у тих дан, два наишла је лутајућа јединица, Руси већином, Босанци, да не кажем луда јединица, али чак су имали дејства и према његовим људима па сам ја реагова и он каже «ја видел» и за мало да побије наше људе. Ургирао сам хитно како сам год могао да се удаље са тог простора јер су ми чинили велику опасност у сваком смислу, видите који су ти људи. Кад смо то све завршили дошли су други одреди, дошла је територијална одбрана, која, чија, шта, послата је да преузме те положаје, ми смо се повукли а из неке куртоазије као оно љубазно што пре једни од других да побегнемо, начињена је ова фотографија где лепо се видим ја, лепо се види моја униформа, лепо се виде моји чиновни, лепо се види моја фризура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све ту на тој фотографији?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У тој акцији је била лесковачка чета, била је нишка чета, крушевачка је била можда још десно, ја сам дошао с планине тамо оног репетитора одатле, дошли су други одреди, Срђан Гракуловић је дошао из Крагујевца, ту смо се испоздрављали, јер у те две локације можда је учествовало две-три хиљаде полицајаца из разних правца, из правца Урошевца, значи то је било тренутак завршетка, сликали су се, куд који се разишао и та јединица је пре тога, њен историјат мало да кажем био негде на Кошаре или на том правцу границе и спасиле ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пре тога у току рата. Значи, у току рата пре тога. То ће можда други да кажу о томе, али су знам да су имали своја возила. Знам да су имали своју бензинску пумпу на подручју Ђаковице, да су били страшно, да не кажем пљачкаши или убице, опасни по нас и мислим да су други дан напустили ово и то је остало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тад први пут имали контакт са њима?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Први пут тад дан, два и док сам успео ја нисам смео да кажем губи се, убиће нас него сам морао, звао сам штаб у Приштини. Ја мислим да је знао генерал Делић, звао сам Коњиковац Стојана. Стојан је био са војском, војска је била са нама у тој акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли обавестили Коњиковца?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Знао је и он сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све зна?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, све смо обавестили и после дан, дан и по, два успели смо да се ослободимо. Иначе, су били страва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта месеца да ли су били, да ли имате сазнање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Лутајућа јединица која је где год би се појавила би их је најурили, верујте ми. Значи ја сам хтео да кажем и адвокат је питао да ли је било паравојних формација. Тај податак смо чували можда за неку завршну реч, али ја кад бих могао сад, сад не знам како да частим госпођу Наташу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад завршну реч. Дајте да ми то расветлимо сада до завршне речи.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Један од њих је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете лутајућа јединица. Јесу ли се они звали неким именом? Јесу ли имали неко име?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Један се звао доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него уопште та јединица да ли је имала неки назив?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Неко се од њих звао Светац, неки Доктор, неки мислим један неки Алберт је био рањен тада претходни дан па га је један мој Нишлија ушао у ров и извукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате зашто Вас питам? Зато што је овде оштећена Шурета спомињала да кад су људи долазили у кућу, кад су упадали, вршили претрес и све, да Вам не предочавам сад њен исказ, па је ту чула као неке који су говорили, па руски нагласак је чула. Због тога Вас питам да ли знате.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Главна намера те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало господине Митровићу. Да ли знате, да ли имате сазнања, да ли Вас је неко информисао да је тада отпочетка бомбардовања или пре бомбардовања у марту месецу било Руса, руских добровољаца?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Била је лутајућа јединица и пре рата можда и оно у самој ситуацији, значи ратни СИС што бисмо ми назвали, у групицама. Ово је било састав од 20 до 30 људи та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, та фотографија је из маја месеца?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Та је фотографија почетком маја или крајем априла, ево видите шуму и природу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам покажете руске добровољце?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па мислим да је овај рањен, па је ваљда. Не знам, не познајем никог појединачно. Тај је био стварно, један од њих је био првак у кик боксу у Белорусији. Један је био мајор стварно руски, значи за та два сам ја са њима разговарао оно као фино, а овамо сам тражио да што пре, јер ја не знам да ли се господин Стојковић сећа кад су од оног бунара, сад причам детаље, доле испод долине, гађали ваши кад су ваши кукали, ја кажем наши, он каже јави дел, он пуца све што види, једва сам спасио, и шта да ми је убио тад човека.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Па шесторица су тад била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате питања за сведока?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам питање, јер он тог дана није био на мом правцу, али тако да уопште није битан у овом делу о чему је предмет што би Наташа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете нам доставити онда ту фотографију.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Овај возач Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да узмемо ту фотографију сад? Не?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Направићете фотокопију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да имамо, коментарисали смо је.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Треба ми због описа, због моје косе, због мојих чинова, због мог изгледа који је увек исти, никад се у току рата није мењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за овај плави, везано за овај други плави ландровер, јесте ли Ви.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Прво питање да ли је то тегет плави ландровер или опишите његову боју, опишите његову хаубу, опишите његов кров господине Стојковићу.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Тај ландровер је дефендер, кров му је био бео.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хауба?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Хауба плава, на њој точак, резервни точак.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тај први? Тај други?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Овај други је био оклопљени, ено га код мене у полицијској управи Лесковац иза дворишта.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А када сте њега добили?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Њега смо добили након неколико дана овог случаја, након освајања Будакова.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када су ваше јединице упућене на задатак, или када вам нешто у току задатка треба, осим муниције и хлеба, ко је вас обезбеђивао материјално и технички?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, почело је питање што сам ја поставио питање Митровићу, али сада се то претворило да Митровић пита сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је одговорио? Рекао је одлично питање. Ја нисам ни поставио питање. Ја сам само наговестио да ћу питати у вези ландровера. Ја сад питам да ли је Митровић дао сведоку тај ландровер други?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Никада, немам ја ништа, немам ја ни за мене, ја тражим да ми СУП Ниш пошаље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Митровића питам то?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ево одговарам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е одакле сад као командант, одакле сада тај ландровер ако га Митровић није дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је могуће да се прими тај ландровер а да ви нисте?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда добије, да јави СУП-у Ниш, начелнику полиције из СУП Лесковац да му пошаљу у току ноћи. Сва материјално-техничка опремања, возила, аутобуси, камиони, све што нам фали зове директно подручни секретаријат и он му шаље. Ја матични СУП, ја могу да му дам само хлеба и муниције. Не могу да му дам наоружање. То је одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је, сведок је прво објашњавао да је овај први био оклопни, није помињао, па је сада рекао други не сећа, вероватно је био исти, значи на ситна црева објашњава да је други био оклопни а да је први био са белим кровом и гумама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појасните нам то господине Митровићу.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Знате како, та ландровера су исти модел, иста боја. Можемо да видимо значи први је био оклопни а и овај други је оклопни јер од оног првог ја мислим да сам донео само делове од њега.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И у њему вам је погинуо припадник?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Јесте.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад је наишао на мину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте причати, сачекајте.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: А и овај други исти такав ено га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте нам.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Направљена је документација, ено га у полицијској управи.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Овде је реч о тегет плавом ландроверу. Да ли сте Ви имали тегет плави ландровер комплет офарбаног, тегет плави ландровер?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Значи, плави ландровер, не знам конкретно на шта мислите, плави ландровер, мислите ландровер дефендер, ми смо имали, мој га је возач возио. После неколико дана од страдања на мину добили смо исто таквог другог и тај ето га у полицијској управи Лесковац. Ја не знам ко нам га је дао, одакле је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, не спомиње се не само плави, кажу да су чегрови имали и плаве и беле ландровере, управо је то и оптужени Нишавић спомињао, види, каже види кад старешине излазе из ландровера. Он каже ја видим старешине излазе из ландровера, а којих је било, било је блиндираних, било је плавих, било је белих, зависи који наиђе и сви су уопштено коментарисали да се ради о чегровима.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: У мом одреду ја нисам видео да има било ко исти такав ландровер сем мене.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Митровићу, ја нисам схватио Ваш одговор на питање тужиоца, ја сам питао сведока откуд му сад одједном после пар дана нови други, не нови у смислу старости, други ландровер па сам питао да ли он не зна. Он сад каже ја не знам откуд то, па питамо Вас и тужилац Вас пита, а и ја откуд му ландровер? Ко може да му га да, да ли сте Ви?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, мене никако, немам ја ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко може, како иде снабдевање одреда са материјално-техничким средствима, ево тог типа?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И да сам хтео преко матичног секретаријата. Све што има посла мој СУП Лесковац, све је Мишковић Саша, следећи командир чете који је дошао питајте њега, послаћемо у СУП Ниш. Ја нисам, мој цип је био миниран, разнет. Нисам имао возило док ми МУП није послао возило преко Ниша, немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, дакле Ви не обезбеђујете у том смислу тог команданта одреда него они командири чета? Чујете шта каже Митровић, Ви од матичног секретаријата то тражите и требајуће?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да, тако је и било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте или нисте? Ја сам Вас питао откуд вам?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да вам кажем, једног дана је мој возач само дошао са тим Ландрровером. Одакле ти? Набавио сам. Одакле си набавио? Службени, нема проблема. То је то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И то је било маја месеца, маја месеца тако, јер њему је тад одлетео у ваздух тај цип и маја месеца је добио после два дана, маја месеца је већ била друга ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа, само је било питање овог Љубишу возача, Грујин возач, да ли знате да је он био евидентичар у команди и уједно и возач заменика и да је он чувао те паре и да је он био благајник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање не може теко.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не знам које је све функције вршио.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања оптужени.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја бих замолио за примерак ове фотграфије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доставиће нам. Да ли има питања? Нема више. Изволите. Какав предлог, везано за сведока.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не за сведока, да се ове фотографије уврсте у списе предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците овако господине Стојковићу да ли Ви имате још нешто да изјавите, нешто што је битно да Ви сматрате да је битно а да Вас ми нисмо питали?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Битно је госпођо судија, нико ме није питао за наш однос према цивилима, видим да се овде ради о цивилима што се тиче Суве Реке, Митровићу је, пуковнику Митровићу сећам се те зиме '98-'99. му се ћерка породила, тако да још увек ја не могу да схватим да у овом поступку стоји и он. Некако ми не иде јер знам какав је, колико је славио кад је добио унука како беше. Даље, сећам се једног случаја што се тиче тог односа са цивилима, видим да је то посебно сећам се једног случаја да смо у реону Корише, баш ми је он наредио приликом проласка једне колоне 05. маја кад је погинуо мој доктор, пре тога ми је наредио дошао је возилом и рекао ми је види како су јадни измучени, дај им бре нешто, мислио је на децу која су у тракторима, Митровић, дај нешто овој деци. Ја сам отворио камион, тад смо им дали неколико пакета млека и тог дана смо истоварили пола камиона храну, воду, конзерве, хлеб, све што смо имали значи ми смо то чували тој

колони избеглица и дали смо свима. Било је ту и неких проблема они су мислили да ли се хуманитарна помоћ, значи пола камиона те хране коју смо ми чували, ми смо поделили све то цивилима. Мислим да је, хоћу да кажем да је наш однос према цивилима био веома коректан, а и Митровић је сам инсистирао на то немој неко да забрља све ћу да вас похапсим, нећу никога да жалим око тога. Толико могу да додам свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви долазите из Лесковца?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове превоза је ли тражите?

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Не треба, не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове. Добро, хвала Вам лепо господине Стојковићу, можете ићи.

СВЕДОК НЕНАД СТОЈКОВИЋ: Хвала госпођо судија. Пријатно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 25 минута.

Настављено у 12,20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас позвати сведока Јовић Раде.

Сведок ЈОВИЋ РАДЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јовићу.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јовић Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени од оца?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: 1968.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У Брусу, општина Брус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Александровац, ул. 29. новембар бр.152/15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте молим Вас овај текст заклетве.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани код истражног судије 10.06.2005.године и 28.11.2005., у два наврата је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код исказа који сте дали?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците када сте Ви били први пут мобилисани и када сте отишли на Косово?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Извините, то се односи за `99. или за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `99., не када сте први пут, је ли сте `98. можда били мобилисани?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Био сам и `98. али први пут смо били са посебном јединицом полиције `97. године у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, `99. године, кад сте отишли на Косово?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: `99. сам био прво једну редовну смену, не могу да се сетим датум кад сам отишао, знам да сам дошао кући 16. фебруара, не извињавам се 16. марта сам дошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: После тога неких 5-6 дана, 22. ноћу смо поново позвани и кренули смо доле, стигли смо 23. ујутру, у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците кад кажете 22. марта `99.?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Марта, марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте ноћу позвани, Ви и ко још?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја знам за мој вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Мој вод, ја сам био командир вода, значи тог Другог вода Треће чете 36. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37. је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: 37., 37. већ изгубило се, могуће 37. да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ваш вод бројао људи?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па мој вод је по формацији био 25 људи, значи 24 човека и ја 25-ти командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тада те ноћи, само Ви, Ваш вод био мобилисан?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Били су већ неки људи на редовној смени су били у Сувој Реци, а мислим да смо сви који смо били кући који нису, који су завршили редовну смену и који су чекали следећу смену да смо сви кренули онда, али време је доста прошло, верујте ми да не могу то, али мислим да смо сви, мислим да смо сви отишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то СУП?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: СУП Крушевац, у ствари наша чета је била већим делом из Крушевца и два вода су била из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците јесте имали неког заменика?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, ја не, ја сам командир вода, нисам имао заменика, имао сам три командира одељења, то је водна формација, значи командири одељења, командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је Вама био непосредно надређен?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Мени је непосредно надређен, мој старешина непосредни је био командир Треће чете те Крушевачке чете. Је ли треба име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Зоран Сикетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле Ви 22. ноћу долазите у Суву Реку?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, односно 23. ујутру, 22. смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23. ујутру?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, 23. ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где долазите?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У хотел «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па ту је била смена која је била на редовном извршавању, редовна смена која је била доле у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се врши смена, па сад Ви једни одлазе, Ви долазите, или већ ту је.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не, то је било у да кажем у редовно време, значи пре рата је то било смена значи ми дођемо они оду, али они су онда били доле и остали су доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад који водови су ту били?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Верујте ми да то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било у хотелу «Балкан» од прилике људи кад сте дошли?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па ја мислим да смо ми цела чета да смо сви били ту, мислим ми што смо дошли и они што су били ту, мислим да је била цела чета, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је цела чета трећа?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Цела трећа чета, изузев не знам прокупчани, не знам да ли тога има у мојим изјавама, време је прошло, верујте ми да то не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта радите, дошли сте у хотел те ноћи?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ми смо стигли, сместили смо се, нисмо ми, мој вод није преноћио, ми смо одмах упућени смо одмах у село мислим да се зове Рештане, мислим да се зове Рештане село, на један пункт, ту смо држали пункт у редовно време и ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, пре него што кренемо, коме сте се Ви ту обратили када сте дошли у хотел «Балкан» коме се обраћате, да ли се неком обраћате, стигли сте да се јавите, да сте дошли на дужност?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Знате како је било, било је значи кад је командир чете био доле, заменик командира чете је био кући и обрнуто, значи ја сад не могу да се сетим да ли је био покојни заменик командира чете доле или командир чете доле, не могу тога да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли видели Сикетића тад те ноћи кад сте дошли у хотелу «Балкан»? Ако се сећате у реду, ако не реците да се не сећате?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не сећам се, не сећам се да ли је дошао са нама или је био доле, због тога, због тога то кажем, значи не сећам се да ли је дошао са нама из Крушевца или је већ био доле на редовној смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте дошли у хотел «Балкан»?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да би се сместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисте се сместили?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта то значи? Је ли нисте могли у Рештану да се сместите?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Видите наша база је била Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Значи ту смо били смештени у хотелу «Балкан», ту смо оставили само ствари и одмах смо значи упућени у Рештане на тај пункт, мој вод, конкретно мој вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је упутио, ко Вас упућује да идете у Рештане?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Командир чете или заменик командира чете, мислим да је био командир чете не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам каже зашто идете у Рештане, је ли Вам каже је ли имате неки одређени задатак или нешто, зашто сад идете у Рештане ако вам је база у Сувој Реци?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да ојачамо ту позицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи сте били тад кад сте дошли у Суву Реку?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Дошли смо у оним плавим оним маскирним униформама плавим значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То су оне што су некад биле редовне униформе, па су после ношене као интервентне, значи у тим плавим смо дошли, међутим мало врло кратко време вратили су нас у Суву Реку, на пола сата да се преобучемо у зелене маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада те ноћи или кад?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не не причам о ноћи, значи то је већ 23. ујутру, ми смо стигли 23. ујутру, отишли тамо и вратили се да се преобучемо или је могуће да смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте обукли?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Или је могуће да смо се и 24. преобукли, не могу тачно, мислим да је пре може да буде 24. ујутру да смо се преобукли, обукли смо зелене униформе маскирне тако зване ми смо из звали у жаргону «НАТО униформе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте сад обукли зелену маскирну?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да је у то време већ проглашено стање непосредне ратне опасности и због тога то су биле као ратне униформе, због тога смо обукли њих, једноставно због наше заштите због боље камуфлаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли сте Ви имали неки састанак везано за управо проглашење непосредне ратне опасности везано за почетак бомбардовања, да ли сте уопште имали неки састанак?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ако је био неки састанак, могуће да је био у Сувој Реци, ја то стварно не знам ја нисам био на том састанку ако је било, а не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад Ви знате да требате да идете у Рештане да се тамо сместите, да ојачате ту јединицу која се налазила тамо?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Добио сам наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наређење, од кога?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, наређење, или од командира чете или од заменика командира чете, пре ће бити да је од командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када долазите у Рештане, цео Ваш вод долази, је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, да, не сећам се, али знам да смо сви моји људи су били ту, сад да ли је била једна група већ ту па смо и ми појачали од мог вода или смо комплет мој вод дошао, углавном мој вод је цео био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлазите за Рештане, где сте били, где сте тамо били смештени, кога тамо затичете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Једна кућа где је био пункт, значи пређе се један, то је на крају села било према Студенчане, Самодраже, не могу да се сетим више називе тих села, према тим селима је значи једна кућа, ту је и одвајање пута за село да ли беше Пећане, немам појма, углавном на тој раскрсници је била нека да ли је то могуће да је била нека аутомеханичарска радња која је запаљена и ми смо ту били смештени, ту је било, ту је био један део људи, а ми смо се сместили у кућу испред тога, значи испред тог моста незавршена нека немалтерисана кућа, цивилна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте затекли још тамо, је ли било још неких водова, неке чете, кога затичете у селу Рештане?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Наши људи су били на том пункту, а сад кажем не могу да се сетим да ли су били део мог вода који је пре тога дошао или смо ми сви дошли ту, не могу то да се сетим. Углавном знам да смо значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим другог вода, да ли је било још водова ту ваше чете? Ваше треће чете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У Рештану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не, у Рештану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас добро разумем, само други вод је био у Рештану?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Само ми смо дошли тад у Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још ту неке полиције, да ли је било локалне полиције, да ли је још било униформисаних лица?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Видите сад у оно, ајде да кажем условно нормално време, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тад кад долазите?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Само морам, морам да вам ово објасним, значи пре рата смо имали ми испомоћ неку кад смо ишли на те пунктове смо имали неку испомоћ од резервиста ту локалних, један или двојица у једној смени, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја Вас питам тада кад сте дошли у Рештане, да ли затичете локалну полицију?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То не могу да се сетим, не могу да се сетим ко је био, то стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад треба ви да радите, је ли знате шта треба да радите, дошли сте у Рештане и шта сад?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ми смо значи ту, држимо тај пункт и то је то, значи држимо пункт, ту смо. Чекамо даља наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте имали неки задатак тих дана?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Само да држимо значи тај пункт, да држимо ту саобраћајницу ту ето ја мислим то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава 25. марта?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: 25. долазе остали водови Крушевачки до нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то водови, које чете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па наше чете Крушевачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све треће чете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долази 25. долази остатак?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: 25. долази остатак, негде мислим да је било пре подне, до подне на пример, око подне долазе код нас и добијамо наређење да идемо даље према селу Студенчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих је дошло из Суве Реке 25.?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па дошло је остало људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи било?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Чета, цела чета је дошла до нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците пошто је Ваш био Други вод, а трећа чета има шест водова, је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са оним преосталим водовима?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У нормално време смо ми били раздвојени, значи од два Прокупачка вода су била на једној локацији, ми на другој локацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам реците где су били ти Прокупачки?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То причам за оно нормално време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте мешати.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: За ратно време покушавам да се сетим, ја мислим да су дошли сви, да је цела чета та дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Рештане?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У Рештане, мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли Ви знате где је командно место Сикетићево?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Он је био у Сувој Реци, остао је у Сувој Реци кад сам ја дошао у Рештане. Он је дошао са четом је дошао до нас, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Суве Реке?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да је он остао у Сувој Реци?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Само могу да претпоставим, значи само да претпоставим да је остао у Сувој Реци кад смо ми отишли у Рештане, али је дошао са четом је дошао до нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетна чета?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Комплетна чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да ли имате тад сусрет са командиром? Да ли Вам он даје неке наредбе, шта треба урадити?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Наређење сам добијао, али не могу да се сетим да ли је било преко радио везе или лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се уопште, уопште се не сећате контакта да сте имали са командиром Треће чете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Могуће да јесам, могуће да јесам, стварно се не сећам то је почетак рата, цео рат, 9 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава, значи комплетна чета је већ 25. марта ту, је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ми добијамо значи наређење да кренемо даље према селу Студеначне или Самодраже, јер ту су два села тако да их мешам и не могу да се сетим које је које. Крећемо, можда неких 500-600 метара и трпимо јаку ватру и ту стајемо у неке три куће знам да су биле три куће, ту смо се заглавили, ту смо преноћили у те три куће смо преноћили, сутрадан смо кренули даље. Успели смо да уђемо у то прво село, ту смо опет преноћили једну ноћ и онда смо кренули према Добродељану, мислим да се село зове Добродељане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад Ви крећете, кад се померате, ко остаје у Рештану?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли остаје нека полиција?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Вероватно је, али не знам верујте ми, не знам, то већ не знам, јер ми смо ишли на врху ко је иза нас остао, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се све то завршава?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Конкретно нешто, шта како се завршава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је ваш основни задатак, ви се померате, кажете идете јер се ту дешавају неке акције и причајте нам мало о томе.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ту трпимо јаку ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јаку ватру значи трпимо, међутим ето кажем Вам ту прву ноћ смо у те три куће на 500-600 метара од Рештана, ту смо заглавили смо се ту ујутру идемо даље, значи према њима са задатком да их разбијемо једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те терористичке снаге?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па кажите не знамо ми који је задатак ваш, и?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Долазимо значи у то село, ту ноћимо опет и крећемо даље према Добродељану, ту значи исто ту се заглављујемо, ту су нам рањена три човека, е кад смо ушли онда смо ту у Добродељану нешто дуже остали, 9-10 дана немам појма ни ја како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би се по Вама завршила та акција?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па та акција се по мени завршила тек кад смо стигли тамо, ајде кад смо стигли у Добродељане, јер смо у Добродељану дуже били, 9-10 дана смо били у Добродељану, значи после 3 дана. После 3 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, сад опет морам да Вас вратим на ово, да ли знате у то време где је био Први вод, где је био Трећи вод, дакле Ви крећете из Суве Реке, долазите у Рештане, одакле крећу остали водови, где се они налазе, је ли имате неку везу?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Имамо само радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли у контакту?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Значи радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то отворена радио веза?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Видите, веза јесте отворена, али ја се, хијерархија значи, ја се чујем са командиром чете, он ми издаје наређење, евентуално ако треба да се увежемо, да се увежемо са другим водовима, ако треба да се увежемо, чујемо се са њим, међутим тад се нисмо чули, тад се нисмо чули све док они нису стигли до нас нисмо се чули, нисмо имали потребе да се чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви нисте имали сазнања где се они налазе и одакле долазе?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не. Ја претпостављам да су дошли из Суве Реке јер су остали у Сувој Реци, само то могу да претпоставим, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви кад сте кренули из Суве Реке један део је остао?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесте, јесте, значи само мој вод је отишао тај дан отишао у Рештане, остали су остали у Сувој Реци, где су они даље ишли док нису дошли код нас стварно не знам, јер ми смо колико 4-5 километара од Суве Реке смо били удаљени, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците пре значи објављивања непосредне ратне опасности, да ли сте Ви долазили у Суву Реку некада?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Био сам на редовним сменама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Били смо, па нама је и `98. база била у Сувој Реци, исто значи ту смо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сад докле, кад се завршила та Ваша смена, па сте поново дошли је ли тако, 22. ноћу, где сте били све смешетни, по којим објектима?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: База значи у хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво ту?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Искључиво ту, било је `98. године били смо на у неком хангару горе на улазу из Призрена, кад се улази у Суву Реку, да ли беше Широко се зове место или не знам неки хангар је био ту па смо ту били смештени, али ту нас је било много, али то причам за `98. годину, некако беше летње време `98. ту нас је било много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците везано за ову акцију, да ли сте ту имали неко садејство са војском?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да да артиљеријску подршку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Минобацачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте се сусрели са њима?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, нисмо се ми срели, нисмо се ми срели, него једноставно наводио сам их да нам дају подршку да гађају то село одакле смо трпели ми ватру, а нисмо се срели оно очи у очи да се видимо или нешто, само преко везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој сте Ви формацији припадали?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Посебној јединици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то формација? А, Б?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: А.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Б?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па то су људи који су некад били у ПЈП па су изашли, па попуњено са колегама исто активним полицајцима из станице старији мало и значи Б формације ето једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 87. одред је ли то Б формација?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да је то био Б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли знате ко је био командат?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Командант тог одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Једно време да ли је био из Ниша човек који је некад био командир чете те Нишке, да ли беше «Брус Ли» смо га звали, не знам му име и презиме. Он је био једно време командат тог одреда, чини ми се, бар чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали сусрет некада са командантом одреда?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут у то време имали, значи када сте дошли, од 22. марта па?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У ратно време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, од 22. марта кад сте Ви први пут имали контакт са њим?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У ратно време ја мислим да се нисам суретао очи у очи са командантом, мислим да се нисам сусретао, не сећам се али мислим да се нисам очи у очи срео са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време рата, да ли знате где је било његово командно место?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Знам да је база командантова била у Призрену, али је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у време објављивања бомбардовања?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Само то могу да вам кажем, знам да је била база у Призрену, али мислим да као и сви ми нисмо смели да чекамо, мислим да су они били смештени у касарни, мислим да нисмо смели нико да чека ту да нас ови одозго бију. Мислим да је и он био мобилан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште имали неко обавештење да треба да се дислоцирате у време бомбардовања?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Можда је имао командир чете, можда је имао, ја нисам, значи ја сам добијао задатак једноставно да идем у то село и ја само отишао, вероватно је то између осталог и то дислокација, можда и због тога смо отишли тамо и између осталог и да чувамо ту комуникацију и тај пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете Ваш Сикетић, он је јуче говорио о тој дислокацији и тврдио је да је на 10 до 15 дана пре бомбардовања био у Мовљану? Био је са својом четом у Мовљанима?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је одатле.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још 10 до 15 дана пре него што су објавили бомбардовање.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па то је била редовна смена, могуће, могуће да је био горе јер смо горе исто имали неке пунктове горе смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам били пунктови?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Како се сад зову та села према Будакову, према Будакову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате где је Речане, Речане?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То је, то је излаз из Суве Реке према Будакову, према Мовљану горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли је ту било полиције?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате за неку школу да се налази на том путу, Речанском?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Има, има школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој школи било полиције? Јер он нам је говорио нешто о томе, рекао је да је 25. марта у јутарњим сатима из Мовљана кренуо са својом четом, и да су дошли до Речана, били су у тој школи и одатле су кренули према Рештанском путу, односно према Рештану, Рештанским путем и каже онако као стрелци претрес тререна су имали, па Вас сад ја питам, ако је он кренуо одатле, ко Вам долази из Суве Реке?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па то је повезано малтене Речан и Сува Река су повезани. То је спојено, колико ја могу да се сетим мислим да је то спојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, значи мислите и да је то одатле ако је Речане да је то везано за Суву Реку, па сте тако рекли?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мовљане?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Мовљане је у брду, то колико се ја сећам да је у брду Мовљане, ја сам био у Мовљану, значи држали смо исто горе неке пунктове била је не могу да се сетим назива села да ли беше Крушица, Крушчица на том путу према Мовљану, ту је значи један пункт је био ту, био је на крају Мовљана према Будакову, тамо исто је био један пункт, за та два пункта знам, е после, после негде половином рата већ ми смо

отишли горе, ја сам био конкретно исто са мојим водом горе, али то је и ту исто смо били у Мовљану, али на крају, на другом крају села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли Вам је било нешто познато и да ли се уопште нешто говорило да је тога 25. марта да су припадници ваше чете трпели нека ватрена дејства? Да ли имате сазнања?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам за њих, не сећам се да ли смо тога, да ли сам причао са неким од њих, не сећам се стварно тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: А после значи кад смо кренули 25. кад смо кренули даље онда смо трпели баш жестоку ватру, жестоку ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали губитака?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Мој вод не, тај дан колико се сећам да нисмо ни у чети имали, тек значи од прилике трећи или четврти дан смо имали три рањена крушевљанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите настрадале од припадника како Ви кажете терористичких тих група, јединица, да ли сте имали прилике да видите настрадале, значи са те стране?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште тих дана кад се одвијала та акција, значи 25, 26, 27.?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам видео лично, видео сам само значи кад смо из те три куће, видео сам како их носе, вероватно су њих носили са неком да ли беше Лада Нива пролазила тамо у Студенчане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели? Видели сте?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Видели смо, значи то је било можда 400-500 метара од нас, видео сам Лада Нива да пролази, вероватно претпостављамо да су они носили њихове повређене и погинуле, не знам. Углавном кад смо ушли у село нисмо ништа затекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали нека упутства како треба да поступате са цивилима?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па добијали смо наредбе, значи цивиле нико није смео да дира, ништа са цивилима да се понаша коректно и добијали смо такве наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у селу Рештане цивила?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Почетак рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то време, тад кад сте ви дошли?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Мислим да не, мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли у Рештане, да ли је било цивила?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте добили уопште упутство како треба да се поступа са њима рецимо крећете у тај задатак борбени, одвијају се

акције, шта се дешава са цивилима који се задесе на тој територији? Како треба са њима поступати, јесте добили такве неке, таква нека упутства?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Извршити преглед и пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу преглед?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Преглед лица, преглед да ли случајно нема оружје или то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е како то вршите? Како се то вршио тај преглед?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па ја нисам имао ту прилику, у време рата нисам имао ту прилику, а значи `98. сам имао прилику значи да уђем у цивиле, у избеглице, ми смо их звали избеглице преглед класичан преглед опипа се да ли нема нешто, оружје, евентуално ако је у неким колима прегледа се и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у куће, да ли сте претресали куће, евентуално да видите да нема оружја или?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тад кад сте били у селу Рештане, да ли се и тад вршио неки преглед терена?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ми у Рештану нисмо, ми конкретно нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте пошли за Рештане, кад сте пошли за Рештане?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, кад сте пошли за Рештане, дакле идете оним Рештанским путем, да ли сте при том одласку за Рештане, да ли сте тад вршили претрес терена и преглед кућа?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, ми не. Ми смо значи возилима дошли у Рештане и ту смо остављени, ту смо се стационаирали, не значи ми тад нисмо ишли пешке уопште. Ми смо после кренули пешке, значи 25. смо кренули пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим возилима сте се Ви кретали и кад сте то ишли возилом?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да ли су били наши оклопљени камиони и Лада Нива, мислим да смо њима отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 25.?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24.?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: 23. кад смо ми отишли у Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23. кад сте отишли, јесте ишли камионима?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Камионима чини ми се, камионима и Ладом Нивом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме сте Ви ишли?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја сам, не сећам се тачно тог датума, али обично сам ишао камионом напред у каросерији. Напред значи поред возача, као командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цео вод је био у камиону?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па није могао цео вод у један камион да стане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим у један, него у камионима.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У два, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете мало ближе да нам опишете те камионе?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То је значи такозвана «Стодесетка» ми смо је звали «Стодесетка», то је ТАМ, офарбан је, ми смо имали два, један је офарбан био у маскирне неке боје, тегет црне, а други је био у оне класичне маскирне, зелено црне те, те као униформа што је зелена, такви су камиони били наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ланд Ровер?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Имали смо Ладу Ниву, Ладу Ниву, Ланд Ровер у то време не могу да се сетим, Ладу Ниву смо значи имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неки позивни знак?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Чегар 32, мој позивни знак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цела та јединица?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Моја, значи моја чета та Крушевачка чета је била Чегар 30, командир је имао Чегар 30 и ми смо били Чегар 30. Значи командири водова су били Чегрови 31, 32, 33, 34, 35 и 36.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о бомбардовању војне касарне у Призрену, да ли сте чули док сте били тамо на положајима?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па начули смо, тад је неколико колега је погинуло и оно што је нас доста занимало људи смо, начули смо да је изгореле су нам дневнице биле у касарни, али је то Призрен, то је доста далеко било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је у то време био Митровић?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали прилике тих дана да видите неке колоне да напуштају тај реон?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: На почетку рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут видели?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Први пут у Сувој Реци, али то је било богами после 20-25 дана. Тад сам први пут видео избеглице у Сувој Реци, колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Јесте коментарисали нешто?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ми међу собом нисмо то коментарисали, само ето ишли смо поред њих, питали смо чак што се не вратите кући, каже запаљене су нам куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ваш задатак је било разбијање тих терористичких снага, да ли је између осталог било од задатака и расељавање албанског цивилног становништва?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било уништавање имовине тих дана?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав вам је однос био са локалним ОУП-ом Сува Река?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па нисмо ми имали никакве, никакве додирне тачке. Значи ја сам био током `98. године био сам једно чини ми се једно 2 пута на дежурству, пошто су имали проблема са старешинским кадром, али то је за `98. годину причам, овамо нисмо имали никакве додирне тачке, нити смо ми примали наређења од њих, нити су они пак примали наређења од нас, ми смо имали наше старешине, они су претпостављам имали своје старешине, срео сам се једном са њиховим делом посебне јединице, али то само у пролазу, мимоишли смо се и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командир ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Знам ко је био командир, био је господин Репановић Радојко, јер са њим сам баш причао тад кад смо, те `98. године кад сам био те две вечери на дежурству и после знам да је био после радио у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике у Сувој Реци да видите команданта Митровића?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: За `99. мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта месеца?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фебруара, јануара?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У јануару чини ми се да смо се видели, али не у Сувој Реци, него имали смо неке акције око Призрена, неко село, неки

њихов камп за обуку, да ли беше Јешково село, немој да ми верујете, ту смо имали акцију, чини ми се да смо се видели тад, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам опишете како је у то време Митровић изгледао?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја кад сам га видео значи у униформи, али то је опет мислим да га нисам видео за време рата ни једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте то је јануара месеца `99.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То већ није рат, то није рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кажем јануара, како је изгледао?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Униформа, мислим да је две мотороле имао, две радио везе. Избријан је увек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је униформу имао?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У јануару плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву, а кад што кажете у јануару, а тад следећи пут кад сте га видели?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам га виђао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: После га нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао на глави?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па, ја чешће сам виђао команданта без, гологлавог, али кад сам га видео, али то је `98. године, кад сам га видео имао је овај качкет редован, редовну униформу, како да вам објасним, тај качкет који је припадао тој униформи једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вам само предочила код истражног судије када сте дали исказ 28.11.2005. године, Ви сте мало говорили о овој дислокацији, па сте говорили да је било обавеза да се дислоцирају објекти, знало се шта ће да се гађа и да је нама седиште било у хотелу «Балкан», али је то одмах напуштено, људи су се дислоцирали, шуме, нека безбедна места, значи говорили сте о тој дислокацији?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад то нисте нешто спомињали, него сте рекли одмах сте то 23. отишли, 24. у Рештане, па сад ме интересује кад кажете отишли су по шумама и све, где да ли се то односи на реон Суве Реке или нешто друго?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Мислите ови остали из моје чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па ако сам то рекао, онда вероватно то, нису могли да оду даље од Суве Реке много, значи није ту много могло даље да се оде, једноставно и због увезивања и због ватре и због свега, нису могли далеко много да оду, значи ето ми смо били 4-5 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је «Дампер» фабрика?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па могуће да је то оно што сам помињао '98. где смо били смештени једном у том хангару, мислим да је то ту на Широком. Мислим да је то ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где су Управне зграде Метохија вино?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Знам од прилике где је винара, од прилике знам где је јер смо кад смо ишли за Рештане, ми нисмо ишли горе да обиђемо круг око аутобуске станице, него је имало ту један пролаз поред винаре чини ми се ближи је био, па смо ту ишли. То је негде да ли беше око центра града или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било марта месеца '99. године безбедно у Сувој Реци? Да ли је било неких дејстава у Сувој Реци?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Имали смо прилике да је цивил Србин да је убијен у продавници је убијен значи кад смо ми били ту. Никад није било безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је кад било?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да ли то беше '98-'99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај Србин?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам верујте, не знам верујте. Знам да смо били једном исто на увиђају, на увиђају кад су два Србина убијена у једним колима у селу Мушутитште и то, али не могу да се сетим да ли је било '98. или '99. баш смо били на увиђају, два Србина у колима убијена, исто ајде да кажемо мирно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули за овог што је погинуо у продавници, кад сте чули за овог Србина што је погинуо?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да смо ми били доле, доле смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, како је настрадао, од кога је настрадао, да ли имате то сазнање?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, да је неко ушао у продавницу да га убије, ето то смо чули. Не знам ко га је, али није било безбедно, није било безбедно никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командир каже да је било безбедно?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да није, не знам, можда грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате евентуално поводом тог убиства да ли су можда предузете неке акције, да ли је то Вама познато?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Могуће да је била блокада, али не могу да Вам, не знам то. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не што је могуће, него оно што Ви знате?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то познато?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Није ми познато. Знам да је овамо, значи тај увиђај кад је урађен у Мушугишту, али то је било ноћу убиство а ујутру је тек рађен увиђај ни ту није било нешто, само је увиђај рађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада током рата у Сувој Реци имали претрес кућа, претрес дворишта, дакле не мислим уопштено током рата, него рецимо марта, априла, маја, да ли сте Ви вршили неки претрес кућа у Сувој Реци?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесмо, јесмо, али је то било можда месец дана после почетка рата, можда а можда и касније не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец дана од почетка?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: По почетку рата, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало, где сте Ви то ишли? Јесте Ви конкретно учествовали у томе?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваш вод?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Значи стрелце идемо, дођемо значи до дворишта, уђемо у двориште, погледамо, уђемо у кућу, погледамо да ли шта има и изађемо, идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико у кући затекнете људе који живе у кући, дакле цивиле ако затекнете, како се то одвија?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам имао прилике да затекнем ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то биле напуштене куће?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, да. Можда и због тога што смо ето на крају, после тога смо наишли на ту колону што сам вам мало пре причао, да смо наишли на ту колону избеглица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то би било негде у априлу је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Крај марта, почетак априла, верујте не могу датуме тачно јер тих датума се не сећам. Ово се сећам датума због почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате датуме, али мислите.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Морало је да буде значи три и овамо девет, десет и после два, три, четири, минимум 20 дана после почетка бомбардовања, минимум па на више само. Значи пре 20 дана од почетка бомбардовања није могло да прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је значи, је ли то тај неки да кажем став борбени или како се зове то у стрелце, је ли то тако правило да се иде када се врши претрес терена?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Кад сте врши претрес терена, значи постоје значи два, три начина преласка тог терена, или значи у колонама или у

врстама. Кад је безбедно да се иде значи у колони, онда се иде у колони, односно у стрелцима, кад није безбедно онда се иде у колонама, траже се заклони, ободи шума, шта знам и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама издао то наређење да идете у претрес терена?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тад кад сте били у Сувој Реци, у тај претрес, да ли сте имали прилике нешто да пронађете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или оружје или било шта?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не. Тада не, `98. смо налазили оружје, тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли Вам је познато за мисију ОЕБС, да ли је била смештена у Сувој Реци?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је познато о томе, где су били смештени?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Они су били смештени негде код аутобуске станице тамо, била је нека кућа баш онако лепа кућа, у неким чини ми се као наранцаста стакла да су била. Ту су они били смештени, ми смо ишли са њима у тако зване те тешке патроле, значи они на почетку наше колоне и на крају наше колоне, ми смо били у камионима тим и Нивама, идемо значи идемо, ишли смо рецимо једна је релација била Сува Река – Дуље – Блаце, сад не знам како се зову она села тамо, излази се у Малишево. А друга релација је рецимо била овамо где сам ја био после, значи Рештане - Самодража – Студенчани и тамо да ли беше се излази то је већ Велика Хоча и у Ораховац се излази. То су те две релације од прилике које смо имали. Једно знам, то је било `98. кад смо били исто на том пункту где сам ја отишао одмах кад је пред почетак бомбардовања, ту смо имали напад један ноћу са њихове стране, па смо интервенисали тако да су они су дошли па су они смирили ту ситуацију. Али то је било `98. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије говорили мало више о овом 87. одреду, па сте говорили шта су они радили и то, хоћете мало ближе да нам то појасните? Чак сте напоменули да сте чули да су они били добри борци, па нам испричајте ближе мало о том 87. одреду, говорили сте о томе да су они држали пункт, па само да Вас подсетим мало нешто везано за то.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Је ли можете да ме подсетите јер заборавио, је ли можете да ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, говорили сте о томе да су држали пунктове, чини ми се да је да ли Пети вод наш остао, чини ми се да је један вод наш остао ту, па су они после дошли до нас, а након тога колико је мени познато из приче са колегом из Александровца пункт су заузели 87. одред, они су после држали тај пункт.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То је то. Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта јесте, испричајте нам нешто о том 87.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То је то што сте прочитали јесте то је то. Значи то што сте прочитали то сам рекао и јесте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте говорили да је ОУП био исељен, ОУП Сува Река?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не шта претпостављате, да ли знате?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ако сам то рекао, онда у истрази онда је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то то, појасните нам мало?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То што сам рекао, то што сам рекао у истрази, али не могу да се сетим верујте ми јер много је догађаја прошло од тад, шта се све причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте да је углавном командир чете био у Сувој Реци, је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: За време рата да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нам само реците ово, да ли сте Ви уопште чули за страдање, масовно страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Тек после кад је то објављено на медијима, тек сам онда то чуо. Значи тек кад је објављено у медијима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па чуо сам да је, оно што је објављено, да је извршено то дело, да је у Сувој Реци убијено колико беше 40 и нешто чланова породице Бериша. Значи оно што је у медијима објављено то сам чуо преко медија, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули од кога су то они настрадали?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се ништа причало о томе?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете, рекли сте Репановић Радојка знате?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненада?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Мислим да не, мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад звани Мишко?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав, Петковић Зоран?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиз?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате у Рештану један или више пунктова?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У Рештану је био тај један пункт, али после смо га, после смо због појачања људства били смештени у две куће, значи један пункт куће су у непосредној близини само их поток дели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је тај пункт гледано из правца Суве Реке?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Сува Река.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то на уласку у Рештане или на изласку?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: На изласку, на изласку. То је пред крај села, тамо значи ту је раскрсница са путем за село чини ми се да се зове Пећане, немој да ми верујете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командант Сикетић, Ваш командир у ствари Сикетић нам је јуче говорио о два пункта, један на уласку у село и други на изласку из села?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја за тај на уласку у село не знам. Ја знам где смо ми били смештени, знам да је ту био наш пункт, за друге не знам верујте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он нам је јуче, је ли јуче био, прекјуче, говорио је о томе да су дошли до Рештана, до половине села без икаквих проблема, а потом су од половине села трпели јаку ватру и успорено им је било напредовање, па ми се то мало коси са овим Вашим казивањем, није ништа посебно важно, али чисто ради провере казивања сведока?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја колико се сећам да кад смо кренули значи, можда су они трпели ватру, можда су они трпели ватру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У месту?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, можда су са стране која је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Вас питам да ли Ви нешто о томе знате?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам верујте, ако јесу онда бисте ви морали да чујете, ако сте ту на пункту морате чути пуцњаву.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам, ја знам да смо ми трпели јаку ватру кад смо кренули. Нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули пуцњаву из правца Суве Реке пре доласка чете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Сува Река је доста далеко, ништа није се чуло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко километара?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па богами има 4 до 5 километара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Експлозије?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како они долазе, како долази чета, да ли долазе возилима као и ви што сте дошли или?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се то чуло да су изгореле дневнице?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: То је почетком рата негде било, али не знам датум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не датум, него је ли то јутро, подне, вече?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам верујте, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А изгореле су у како сам схватио у касарни у Призрену?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: У Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли се та вест одмах пронела?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након што је бомбардована?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Коментарисали смо међу нама, можда и више у шали, али није у шали јер су људи погинули, али људи смо ко људи, нас је интересовало и паре у то време да се нормално, помињали смо између осталог и те изгореле дневнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то разбеснело људе?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, какво је понашање било људи, не може да ли је разбеснело, него какво је било понашање?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, то је више било смех и шала, мислим због не због људи који су погинули, далеко било него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реакција само каква је била.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Како ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реакција каква је била људи, то што Вас пита тужилац?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па то је више смешно било, нама је било смешно ето баш паре изгореше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је, задатак је кажете био кад се наиђе на цивила извршити преглед и пустити?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се код цивила пронађе новац, шта се ради онда?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Оставља се цивили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви чули за случај да је неко узео од цивила новац?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не могу да причам оно што не знам, значи могуће да је било, али код мене не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је наредба да кад се изврши претрес, да се кућа да се кућа остави?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте чули да су неке куће запаљене?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Чуо сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сад то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је сад о кућама, питате сад за куће, је ли тако.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Наређење имам, ја извршавам то наређење. Сад ја не могу да будем у глави сваког човека ког не видим да ли ће он то да уради или не. Значи они што су код мене, они то неће да ураде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да ли се икоме нешто десило од тих који су палили, да ли сте чули за такав случај?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па ја не знам ко је палио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле запаљене куће за које сте Ви чули?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па и видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па било је чак и у Сувој Реци је било запаљених кућа, сад како су оне запаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Ви известите свог претпостављеног да сте видели запаљене куће па да?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ми смо видели згаришта, не куће у пламену, већ згаришта. Значи већ изгорело, нема ватре, нема дима, то смо виђали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је убијен онај цивил, Србин, пре почетка бомбардовања, да ли сте чули да је након тога неко убијен на страни Албанаца?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јуче смо имали сведока који је рекао да је тога дана, тог поподнева 11 Албанаца убијено?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам ништа о томе, верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте чули да је тај Србин убијен, где сте Ви били тад?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били на Косову?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да сам био доле, да ли смо били на пункту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете да сте 22. били у Србији и кренули поподне.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И стигли 23. ујутру.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ми имамо овде податак да је тај Србин убијен 22. у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он не зна кад је чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, ја њему то кажем па сада.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас то нешто подсећа кад сте то чули да је тај Србин убијен у продавници?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам ја чуо у продавници него чуо сам да је Србин убијен у проданици, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вам и кажем да је Србин убијен у продавници.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чуо је на пункту каже кад је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, али зашто имате потребу стално мени нешто да објашњавате, и стално нешто да постављате, нисам приметио ето ја Вас овако молим генерално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да кад постављам питања, допустите да завршим, па после Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је рекао, ако је рекао да је чуо на пункту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не вреди да ми објашњавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не зна кад је, према томе сувишно је питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није сувишно питање. Сувишно је кад ме прекидате 20 пута у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да ћу да Вас прекинем ако постављате питања на која је одговорио. Рекао је да се не сећа, да је био на пункту, али не сећа се кад је чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да сте ме пажљиво слушали онда би дошли до истог закључка до кога смо сви овде дошли, да не може 22. да чује да се десило кад није 22. био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он 22. ни чуо, он каже да је чуо на пункту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није био ту, па ја га питам кад је чуо, а он каже да мисли да је то тога дана, па питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче нећемо. Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања. Не на тај начин немам више питања кад ме сваки пут прекидате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам, казао је сведок у ноћи између 23. и 24. ујутру обукли смо зелене маскирне униформе, због тога што је проглашено ратно стање.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам ја то рекао, нисам ја то рекао, извините.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Казали сте да сте, није битан датум, него рекли сте да сте добили, обукли зелене маскирне униформе због проглашеног ратног стања, је ли то тачно?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Вероватно због непосредне ратне опасности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас према микрофону да се окренете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због непосредне ратне опасности.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Због стања непосредне ратне опасности.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, није важно. Сад ме интересује да ли сте добили неко упутство како да се понашате, има да предузмете неке посебне мере или нешто у ратним условима, у непосредној ратној опасности или ратном стању, тада у то време?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Само да појачамо максимално своју безбедност.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ништа у вези са, добро. Рекли сте да сте се у Рештанима уселили у неку радионицу која је била опљачкана, тако.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам рекао да је била опљачкана, него да је запаљена.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Запаљена?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не знате ко је то запалио?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како сте одржавали везу док сте били у Рештану на пункту, и са ким?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Радио везу, значи радио везу углавном са командиром чете и кад је било потребно са командирима других водова.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, а ја сам записао да је дошао, дошао је остатак, цела чета, Ви сте били тамо а после је дошао Сикетић са целом четом?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Јесте, остатак чете.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па ме интересује колико је то било људи, од прилике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела цела чета да је дошла?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цела чета је дошла.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да остатак чете, а колико то од прилике, они су били њих тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па ако је један вод 25 људи, значи 5 водова још 125 људи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте чули за, је ли Вам познато да у Сувој Реци постоји хотел «Бос»?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не знате је ли то државни хотел или?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Колико сам чуо још `98. године да је то власништво неког приватника било, али то није у Сувој Реци него на излазу, Широко или како се зове, Широко.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате да ли је ту био, да ли су неки странци били ту смештени, неке мисије ОЕБС-а и американаца?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја знам да су били смештено овамо на горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у оној кући.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам, могуће је, не знам стварно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кад сте отишли тамо за Рештане, Рештанским путем, јесте ли видели неке спаљене куће, неке разваљене продавнице и тако на том путу Рештанском, од Суве Реке па према Рештану?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па било је згаришта било јесте згаришта, али старих згаришта.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, председнице. Кад се овако постављају питања је ли може само да се лоцира на које време се мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је кад је пошао за Рештане, кад је одлазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, он је дефинисао време кад су отишли у Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па на то време ја питам, да. Он је рекао отишли смо ми у Рештане одређеног датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на то време, тако сам и схватила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Отишао је у Рештане и тамо су држали пункт, а ја питам док су долазили у Рештане тада, је ли видео он каже да је видео стара згаришта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рели то је 23. марта сте дошли у хотел «Балкан» и после тога сте продужили. Добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте дошли 23. увече у хотел «Балкан» ко је тамо све био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао увече да је дошао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ујутру, ујутру.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ујутру. У хотелу су биле наше те снаге које су биле на разним местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је цео вод је дошао, сви су били ту.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, дошао је, али ја питам ко је још био у хотелу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам га питала и то сам га питала.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја се извињавам нисам чула ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао да тачно да каже кога али били су његови из јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Значи били су само чете.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Није била комплетна чета, били су ту људи који су већ били на редовној смени, у то време трајала је редовна смена.

НАТАША КАНДИЋ: Само 37. одред је ли био још неки одред ту?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Конкретно у хотелу «Балкан» ја мислим да је био само 37.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кад крећете, кад устајете Ви 25. ујутру?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па не, није ту било неког спавања јер авиони зује, падају бомбе.

НАТАША КАНДИЋ: Где су пале бомбе, јесу пале бомбе ту негде?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Знам да су зујали авиони, поред мене нису пале бомбе, али су зујали авиони, значи није било конкретно неког спавања и неког.

НАТАША КАНДИЋ: Како су зујали авиони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пролазили, па немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас никад нисам чула да авиони зује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је његово.

НАТАША КАНДИЋ: Знам да мува зуји, а авион стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тако доживео да то зуји.

НАТАША КАНДИЋ: Добро и зује авиони?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Да, зује авиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24. марта када сте дошли да се преобучете у које време је то било, рекли сте да није.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне је било?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Пре подне, пре подне, значи само су дошли, преобукли униформе и вратили се у Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања је ли имате још?

НАТАША КАНДИЋ: Имам, извињавам се, али стварно нисам чула да зује. Кад крећете, ко вам даје наредбу да кренете да идете у Рештане, рекли сте, не можете да се сетите командир или?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Командир или заменик командира чете, мислим да је био командир, он ми даје наредбу.

НАТАША КАНДИЋ: И којим путем сад крећете?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па ајде да Вам поновим, значи крећемо од хотела «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Крећемо значи од хотела «Балкан», главном улицом не знам како се зове.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, тамо је онај Дом културе, је ли идете ту?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не знам где је Дом културе, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, иде главном улицом.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Скрећемо од прилике код Винарије скрећемо, јер ту има неки ближи пут.

НАТАША КАНДИЋ: И где излазите, на овај Рештански пут?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Излазимо на Рештански пут, директно на Рештански пут.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад кажите ми кад сте на Рештанском, је ли излазите пре Техничке школе? Је ли видите ту неку школу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате где је Техничка школа.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли видите неку школу на улици?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Знам да има школа на том путу, знам да има школа, али верујте ми да не могу сад да се сетим да ли тај пут бије на школу или школа остаје горе, од прилике горе СУП где је био СУП некад, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли има кад, колико је то од прилике сати?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Кад ми крећемо за Рештане?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па дан је, не знам, не знам тачно време, знам да је дан, дневно светло, значи ујутру је, али не знам тачно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23.?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: 23.

НАТАША КАНДИЋ: 25. не треба ми 23. молим Вас.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, не, госпођо, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како 25., 23.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: 25. ми уопште, 25. не 25. смо ми од Рештана ишли према Студенчану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају акције 25. од Рештана. Значи 23. они су дошли у хотел «Балкан» и после продужили у Рештане, а 24. су се вратили да се преобуку и обукли зелене маскирне униформе, то је сигурно тако, тако је рекао.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: И онда идемо и остајемо у Рештану увече почиње бомбардовање, ујутру долазе наши људи и идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте али како онда каже дошли 23. ујутру, нису могли да спавају зује бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставио је, не нисте добро разумели.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, 23. је дошао значи са својим водом у хотел «Балкан», оставили су све што су имали, оставили ствари и кренули.

НАТАША КАНДИЋ: Па како кад падају бомбе, зује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није рекао падају бомбе, немојте тако.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте рекао да су падале бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците конкретно питање поставите.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте још да сте давали подршку војсци за улазак у неко село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је давао подршку него да се ојачају позиције.

НАТАША КАНДИЋ: Да ојачају, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па немојте подршку, рекао је да се ојачају позиције.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, мени то то значи, не знам шта значи.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Нисам помињао да смо ми давали подршку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па управо сам рекла. Шта то значи, ево објасните шта то значи да се ојачају позиције?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Па да једноставно где је мало људи да попуне у смислу.

НАТАША КАНДИЋ: Не разумем где мало људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нису они сви одједном дошли, видите да су они пристизили по водовима, нису они сви одједном, после је дошла комплентна чета.

НАТАША КАНДИЋ: Које је то село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта које је село, молим Вас не разумем Вас, шта које село, Рештане.

НАТАША КАНДИЋ: Па каже то ојачавање позиција је у вези са неким селом, не Рештане него не, разумела сам неко друго село. Молим?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Рештане, ми смо ојачали позиције наше у Рештану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао. Приђите ближе микрофону, молим Вас неће се чути. Окрените се према нама и нама одговарајте.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли имате неку заједничку акцију са војском?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то сам га питала.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Значи војска је нама једном, војска је нама давала подршку, а не, ми нисмо заједничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо више.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, је ли узела, је ли се померате из Рештана, је ли идете у неко село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то, и о томе је причао.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Рекао сам сто пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић јесте пратили, све је о томе говорио. Говорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Е добро, онда имам једно питање, молим вас, шта су за Вас ови који спаљују те куће које Ви видите спаљене? Шта су ти који то раде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате ко то ради?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја не знам, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко то ради?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ја не знам ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу окрените се, већу одговарајте.

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко пали куће?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Не, ја нисам видео ко је упалио кућу никоме.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, да ли је то кривично дело по вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према нама, не може.

НАТАША КАНДИЋ: Па како не, ја имам стварно проблем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што овде сви користимо њихову терминологију, они кажу терористичке снаге, шиптарски терористи. Па молим вас да видимо ко су ови који пале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да не зна, он је видео запаљене куће, он није прецизирао.

НАТАША КАНДИЋ: Да видимо око употребе тих термина, терористи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не можемо ми сад натерати сведока, не можемо да натерамо сведока да каже.

НАТАША КАНДИЋ: Хоћемо молим вас да разјаснимо, и Ви судија понављате и кажете данас и докле су стигли ти терористи, па да видимо ко су ти терористи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, ако је рекао, госпођо Кандић ако је рекао, ако је рекао да је видео запаљене куће, он није рекао ни да ли су запаљене од стране терориста ни о од полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Понављате, ко су терористи реците ми молим Вас. Ја се слажем да они који пале куће врше терористичко дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате.

НАТАША КАНДИЋ: И можемо условно да их назовемо, али не знам кад Ви употребљавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он не зна ко пали, молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: Ко су ти терористи који пале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули који је био њихов задатак, разбијање терористичких снага на том троуглу према томе уопште ништа није чудно.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас да видимо ко су те терористичке снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорило се и о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су то ови који пале куће, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо на тај начин да комуницирамо. Изволите питања даље. Врло је јасно, немојте нама уносити забуну, врло је јасно и задатак који је био и говорили су, госпођо Кандић, молим Вас није он рекао ко је запалио куће. Изволите. Одбрана, браниоци је ли имате питања? Нема питања. Оптужени? Нема питања.

Да ли имате још нешто да изјавите?

Немате више ништа да изјавите, је ли тако?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви долазите из Александровца?

СВЕДОК РАДЕ ЈОВИЋ: Александровца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 1.550,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Јовићу, можете ићи.
Мишковић Саша.

Изволите имате право на примедбе, наравно, изволите. Ви немате примедбе? Изволите. Па ево жели оптужени да каже. Реците.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Примедбе само на ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбе на исказ.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Примедбе на питања тужиоца јер је питао изгореле дневнице, па да то није изазвало, разбеснело људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам реаговала на то.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам какво је понашање било, реакција.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само то да разјасним, то је и претходни сведок разјаснио, нису у питању дневнице, у питању је Фонд солидарности који смо ми скупљали за породице погинулих и рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте Ви то.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али добро, само да појасним да нису дневнице, него да су, то је било око 90.000, то је 3 000 марака, ваљда нас то не би разбеснело да направимо што тужилац очекује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи нису дневнице биле, дневнице је много већи фонд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, што га то нисте питали мало пре да ли су биле дневнице или нису биле дневнице.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па доћи ће човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што је изазвало смех.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујте да је стварно небитно да ли су биле дневнице.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам хтео да улазим, доћи ће човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине оптужени, молим Вас можете се вратити.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала, само сам хтео, нису дневнице него Фонд солидарности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте позвали сведока Мишковић Сашу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хоћемо примедбе сада или на крају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано? Па хоћете онда на крају, да саслушамо сведока.

Господине Мишковићу сачекајте још мало испред.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Врло ћу кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, како не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја Вас молим да усредсредите трајање овог потступка и ток овог поступка и ток испитивања сведока на овај поступак и на чињенице које су у оптужници, Ви то чините али делимично не можете и не успевате због обимног испитивања од стране пуномоћника оштећених и тужиоца, па Вас молим само у том правцу. Ако ми то учинимо слободно нас опомените и ускратите нам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сматрам да не успевам, сматрам да успевам, право да Вам кажем, сматрам да успевам, ако сконцентришем конкретно на предмет.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Иначе ће ово да траје данима и да коментариштем да ли је УЧК терористичка организација или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила да имате неки, молим Вас овде је јасно био јасан задатак који су имали, немам шта да говорим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је неспорна чињеница. Неспорна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али само ја се слажем да смо данас питали ми више, некада пита одбрана, некада пуномоћници, некад тужилац, али је јуче било испитивање шта је било пре `90. где је радио сведок пре `90. године и то је детаљно испитиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Према томе, нису пуномоћници, не одуговлаче овај поступак, ја никад не питам више од 3-4 питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Мишковићу изволите.

Сведок САША МИШКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Саша Мишковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте од оца?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Дојчина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: У Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: 1959.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: У Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где радите?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Радим у Полицијској управи у Нишу као начелник Одељења полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте позвани у својству сведока и дужни сте да говорите истину, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би одговорима себе изложили каквој материјалној штети, тешкој срамоти или пак кривичном гоњењу, Вас и Ваше блиске сроднике. Дакле на таква питања нисте дужни да одговорите, ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан одговорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати. Од онога, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок Мишковић Саша, упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали исказ код истражног судије 22.12.2005. године, да ли у свему остајете код овог исказа?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам где Вас је затекло објављивање бомбардовања?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тачно, где сте били смештени?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Само објављивање у касарни «Душан Силни», а прво мислим одмах иза тога је уследила дислокација са тог простора на простор неке фабрике пољопривредних, амбалажирање пољопривредних производа у самом Призрену, не знам тачно како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пре него што сте се дислоцирали, реците ко се све налази у тој касарни, у том посебном објекту полицијском ко је то?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: У тој касарни је значи као посебна зграда постојала зграда Министарства у којој су биле смештене све, у ствари све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизније говорите које су биле чете.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Значи сигурно у касарни је био део моје јединице који је био са мношвом, с обзиром да смо тог тренутка на задатку били 50% људи које је било ангажовано у извршење задатка, и била је команда одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад шта би то чинило 50% људи, које су то биле чете, да ли можете ближе да нам кажете које су значи до момента објављивања бомбардовања били у касарни?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Значи била је моја чета је Прва чета 37. одреда, чији сам ја командир био и 50% људства ја сад са сигурношћу не могу да Вам кажем којих 50%, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте Ваша је Прва чета Нишка, је ли тако?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокупље и Крушевац?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Прокупље улази у састав Крушевачке, где се налази значи у том моменту?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Крушевачка чета је свој размештај као локацију где је пребивала и боравила, била је Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где се налази Лесковачка чета?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Лесковачка чета ја стварно не могу да се сетим мислим да смо, јер смо ми у тој касарни неко време били заједно, неко време не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли се налази у то време док сте Ви ту у касарни, тад Лесковачка чета, значи до објављивања бомбардовања?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја са сигурношћу не би могао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Да ли знате где је Врањска чета, где је Пиротска чета?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Пиротска чета је константно била на подручју Ораховца, то је нешто што није се мењало и то сигурно знам. Кад причамо за Лесковачку и Врањанску у неким периодима времена, е сад за овај период који ме питате не могу са сигурношћу да кажем да ли су, али у неким периодима времена су били и они у касарну смештени, али сад за овај датум који је, стварно не могу да Вам кажем са сигурношћу да ли су у тренутку објављивања бомбардовања били ту или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту када је објављена непосредна ратна опасност, да ли добијате неке задатке, нека упутства, да ли имате неки састанак?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то било?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: То је непосредно, мислим свих нас је била пажња фокусирана везано за догађај како ће бити то око Рамбујеа и око свега тога и када је објављено на РТС-у, командант нас је позвао и прво и најосновније што смо добили задатак то је да дислоцирамо се са тог простора с обзиром да се очекивали да ће да касарна буде предмет ватрених дејстава, односно бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се одвијао тај састанак, да ли су били сви командири ту, мислим командири чета?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па у начелу то је било уобичајено, мислим да су били, не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било у касарни у Призрену?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: У касарни да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, осим дислокације да ли Вам још говори нешто командант шта треба да се уради, да ли Вам саопштава неки задатак?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Дислокација је била прво и основно што смо урадили, ја даље да ли смо добили задатке ту за сутрашње активности или не, не могу да будем сигуран, али сигурно за дислокацију за измештање јединице смо добили задатак и одмах кренули у реализацију, то није ни мало једноставно с обзиром на то да смо ми у тој касарни, било нам је што кажу други дом јер смо ми боравили један период времена у Призрену, а један период у подручју секретеријата, тако да добар део опреме наше што се тиче и позадинског обезбеђења, а што се тиче и личних ствари и опремања се налазио ту у касарни, тако да је то да кажем било доста значајније, изискивало времена и за припрему и за дислоцирање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то кренуло дислоцирање?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: То је кренуло одмах значи иза тога и ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи иза тога, 23, 24. кад је објављено бомбардовање или кад?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па тог дана кад је објављено, кад смо на састанку значи одмах иза састанка се ишло у реализацију у том смислу кажем, значи одмах иза тога, непосредно иза тога. Значи у току исте вечери смо ми се дислоцирали са тог простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас само питам ако можете прецизније да кажете зато што непосредна ратна опасност је била објављена 23. а 24. је било објављено бомбардовање, ког дана сте Ви кренули да се дислоцирате?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где сте били?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Били смо кажем Вам у овој фабрици у самом Призрену, значи у Призрену, у фабрици ту смо преноћили једну, на импровизованим у тим објектима хале шта је то не знам, простор неки где смо на подметачима спавали и иза тога смо изјутра оставили део снага ту око опреме, а са остатком снага кренули на задатак према, моја јединица значи према Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам, кад сте добили задатак? Да ли исто када је требало да се дислоцирате?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Мислим да смо имали иза дислокације, да смо имали састанак и то мислим управо у просторијама ове фабрике, да смо ту, али ово стварно мислим условно не могу са сигурношћу, али мислим да смо ту имали састанак и добили задатак, налог за задатак сутра изјутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који задатак сте Ви имали?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Задатак сам имао да са ова три вода која су била са мном, значи 50% људи с обзиром да моја јединица број и укупно 6 водова, да у раним јутарњим часовима са значи без опреме која представља позадинско обезбеђење и ствари и тако даље, значи само са борбеним комплетима и опремом за извршење тих борбених задатака, изађемо на простор Широко, испред Суве Реке и да простор значи који одатле иде према Студенчани мислим да је, сигуран сам да су Студенчани, десним крилом наслоњени из правца Суве Реке према Студенчану има један поток река, не знам како се зове то је значи ту уопште нема насеља, овај простор Широко има, то је индустријска зона мислим Косово вина или Косово Метохија не знам како се зове, где су плантаже винограда и неке зграде за прераду тих производа, значи и са тог простора преко тих винограда према Студенчанима са обавезом да на том простору значи изађемо у Студенчане јер су у Студенчанима са обавезом да на том простору значи изађемо у Студенчане јер су у Студенчанима располагало податком и информацијом да су припадници УЧК, држе место значи под својом контролом а све у циљу да би се комуникација која иде од Суве Реке према Ораховцу ставила да кажем под нашу контролу, односно да због тих комуникација и контроле

територија да дођемо до Студенчана и да то место запоседнемо нашим снагама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то одмах било сутрадан након што је објављено бомбардовање, ако је 24. објављено бомбардовање, да ли то значи да сте одмах сутрадан у јутарњим сатима кренули?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја сам сигуран само да је сутрадан после дислокације, то сам сигуран, значи кад смо дислоцирали људе, да смо малтене до касно дислокацију радили, а онда преноћили на кратко и ујутру изашли из тог простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте само Ви са три вода кренули?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кренуо и командант ваш?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, ја команданта не могу да се сетим да је био са нама, јер ми смо добили задатак и ја сам имао задатак шта и одакле из ког правца да урадимо. Нама је за извршење овог задатка било придодато садејство војне технике, знам да је са мном, то сигурно знам био не знам која је формација, мислим која му је улога била у јединици да сад не погрешим, али мислим да је био заменик команданта овај Коњиковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са вама је био?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да, био је лично са мном испред Студеначана кад смо трпели ватру и од непријатеља, а део технике нам је придодат значи он је био ту због тог садејства са техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви сусрели тамо у том реону Студенчана, дакле у том реону места Студенчане?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се ви ту сусрели са Коњиковцем или сте заједно кренули?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, он није у тренутку кретања, није био са мном, али касније кад нам је придодата техника он је дошао на тим позицијама где смо ми већ да кажем условно надамак можда, надамак првих кућа на једно 800 метара до километар, где смо имали јак отпор и ватру и где смо морали да застанемо, па смо онда покушали технику да уведемо на том правцу али због терена та техника је била да кажем без ефекта јер није могло да се прође, та техника због услова пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тада на путу према Сувој Реци, да ли сте имали нека ватрена дејства у јутарњим сатима?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: До Широког не, значи до доласка до Суве Реке, јединицу коју сам ја водио није имала, према мени није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде смо чули да је било и у тим раним јутарњим сатима неких ватрених дејстава и да је, то се спомиње, да ли Ви знате?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Мислим ја за део, значи по времену и месту где сам ја са људима био до Широког нисмо имали, тек кад смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које би то време од прилике, јесте јутарњи сати, али можете мало ближе да нам то фокусирасте тачно које време је било?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па уобичајено је да смо ми на извршење задатака кретали још у време кад није се разданило, значи у сумрак, пре свитања како бисмо добили што више на времену у тренутку почетних положаја које имамо као задатак да са првим јутарњим светлом се крене у реализацију задатка како би добили на динамици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја не знам у то време које би можда време свитања рецимо да је покрет из Призрена пошто нама оптимално превозом треба једно сат времена до Суве Реке, не више, значи рецимо око 4 изјутра, 3-4 не знам кад смо ми то могли да из Ораховца идемо према Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не из Ораховца, него из Призрена, је ли тако?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Из Призрена према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тад кад сте дошли на овај простор, на овај потез где је Широко насеље испред Суве Реке, где сте се ту сместили?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па рекао сам, тај простор махом су те зграде од те Винарије, има са леве стране има мислим да су то бараке, радничке бараке тих људи који ту раде и комуникација је ту само од главног пута једно 300-400 метара и више комуникације нема, почињу виногради, тај завршетак тог насеља, ту нам је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте били?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да, ту је била нека руинирана као стражарска кућица и неки ајет или заостало од прољопривредних алата и машина, нека зграда старија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то фабрика «Дампер» можда, да ли сте чули да ли је ту била фабрика «Дампер»?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не значи ми ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то кад сте Ви дошли, да ли је то било усамљено или је било полиције ту?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не ту није било полиције кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напуштено све било?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да. Мислим да можда да тај радник неки од обезбеђења ово што кажем овако та стражарска кућица која је функционисала, ово насеље што сам рекао бараке ове ту је имало житеља, али зграда о којој кажем ја тај ајет то је било запуштено, празно, ту није било полиције. Нити полиције, ни војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилима сте долазили?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Камиони за транспорт, камиони, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то камиони?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: То су возила ТАМ 110 са цирадом, имали смо један тегет плави и један црвени који су имали накнадно рађену да кажем импровизовану или за нужду прављену заштиту од пушчаног дејства неке додатне оплате, облоге које су стављене са бочне стране камиона. Ја мислим да друго ништа није од возила било, имали смо возила, ја сам користио возило за као штабско возило, имао сам возило «Пајеро» бели са возачем и можда «пицика» још једна тако, то су возила која смо ми имали за транспорт и за пребацивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тад у тим јутарњим сатима када сте дошли у насеље Широко да ли сте имали контакт са командиром Треће чете?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не сећам се, мислим да нисам. Мислим није ни имало, барем мислим да није имало ни потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да је ова Трећа крушевачка чета била у Сувој Реци, зато Вас питам да ли сте имали неки контакт?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, и сад даље шта се дешава, дошли сте ту, ту сте се сместили, је ли тако?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да. Не сместили, ми смо одмах ту радили развој људства за активност. Значи иза тих, завршетка насеља поставили смо део тих техничких средстава под обезбеђењем ту, а онда смо људе развио за дејство у правцу који смо добили према Студеначнима, значи десно крило је се наслонило на ту оближњу шуму која има падину доле према тој реци, коју сам мало пре рекао или потоку не знам ни ја шта је, а лево сам развио људе колико год је могло лево крило да се развије и да ту, то је мало као зараван дође овако нема насеља нема ничега, само су плантаже винограда. И онда смо у том значи развијеном положају кренули према Студенчанима где смо наишли са десног бока смо трпели ватру, то је крило застало мало ту, а ми смо онда форсирали леву страну јер на левој страни смо насеље је доста далеко, нисмо имали значи са леве стране нисмо имали отпора и

радили смо да кажем условно речено кретање више форсирано са левим крилом него са десним. Приликом нашег напредовања и рада касније смо тражили да покушамо да уведемо ту технику војну која нам је придодата, ту смо имали велики проблем око немогућности да она уђе у тај потез, с обзиром да је рекао сам због тежине, због винограда, земљишта тамо да то није могло да иде. Заглавили смо тамо нека возила, али у принципу смо значи у том добијено правцу кренули на извршење задатка, то је у основи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте кренули на извршење задатака реците у којој униформи сте били?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па користили смо униформу, ми смо је звали НАТО униформа, то је маскирно униформа као сличи на војну, мало је други дезен, али је у основу то. Значи панталоне, блуза, као шаторско крило од прилике тај дезен и тактички прслуци борбени са припадајућом опремом за стављање оквира и резервног прибора и муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква униформа, плава, зелена, маскирна?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Зелена, зелена, као шаторско крило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена маскирна?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Зелена, мислим они детаљи, шарена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим сте оружјем кренули?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Сваки полицајац је имао на личном задужењу пиштољ и аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте конкретно тог дана и тих дана када сте кренули у извршење задатка имали контакт са командантом Митровићем?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па ми смо што се тиче значи добијеног задатка по добијеном задатку, ја стварно не могу да се сетим да смо имали контакт, ми смо у контактима били константно, што преко средстава везе што, командант је, није имао опредељено место и позицију где је стално био него је по његовој процени зависно од задатка, од његове процене ситуације остваривао контакт са једним делом јединице, са другим, мислим тако да, али смо константно свакодневно били у контакту. Ја претпостављам да смо и тог дана, али нешто посебно се контакта не сећам и ако је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте користили од средстава везе?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кад сте кренули у извршење тог задатка реците да ли сте наилазили на неке цивиле?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: На самом улазу у ово место, значи причам приликом доласка на само Широко, ово што сам рекао ове

бараке то што је било са леве стране, ту је имало цивила и ја мислим да задњи цивил са ким смо ми дошли у контакт је био стражар, портир у овој кућици која је излазила према виноградима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта бисте радили у случају да сте у зони где сте Ви имали борбена дејства, да сте наишли на цивиле, како би са њима постпали, шта бисте радили?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па то је уобичајен поступак у смислу да се цивили идентификују, легитимишу, са њима разговара позадина боравка ту претресу, прегледају, евентуално покушају да доведу у везу са терористичким активностима и о томе извештавамо команду и ту су на даљу обраду и активност што се тиче да кажем тог оперативног рада и продубљивања сазнања и евентуалне умешаности у активности неких, било којих радили су органи Суве Реке, односно у овом случају Суве Реке или Призрена, у сваком случају ми смо као сва лица са којима је требало настављати било какав даљи рад предавали њима као територијално надлежним и са одређеним службама оспособљеним органима за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све требао да врши претрес тих лица?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па ми смо сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Сви смо били у истој ситуацији, мислим знате како кад идете у некој формацији која варира од распона 500, километар, контролишете неки простор значи онај ко на таква лица у свом настојању биде, у свом наступању наиђе, он према њима има обавезу да о њим извести шта је затекао, нашао евентуално ако има неких консултација да се одраде, али у сваком случају да се даље информација да ради преузимања, али је то била обавеза сваког припадника, значи ништа ту нема неких посебних задужења да неко посебно то санира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је циљ?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Јер ми нисмо имали, ми смо да кажем у извршењу тих задатака који радимо смо били сви у улози ајде да кажем пешадинца, у улози извршиоца који нема неких специјалних, ми нисмо имали у команди одреда су били колеге које су упућиване из Ниша са задатком да у оквиру одреда позадинске послове, оперативне као старешине буду безбедњаци који су после ових ратних, почетка рата у упућивани да нам дају ту логистику у смислу евиденције, вођења, контакта, јер смо ми махом били на терену и нисмо имали посебне нити задужења нити посебне људе који би већ у датом тренутку ако се затекне једно, два, три лица, превозно средство одреди се група људи који треба да одведе до најближе установе полицијске или станице или

одељења, зависи где се налазимо, предаје се лице тамо и ми тиме завршавамо и опет формирамо онај поредак и ону јединицу која је на задатку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте имали задатак разбијање ових јединица УЧК у реону Студенчана?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да, у реону Студенчана, јер је задатак био да се реко сам Вам, кажем да се информацијама располагало да су фактички комуникација која је до тада како тако функционисала Ораховац-Сува Река, да су јер ми смо тај терен да кажем у више наврата контролисали и радили, да су опет у Студенчане као место уочене базе УЧК војника где се групишу, организују и да је наш задатак био да њих откријемо, њих да неутралишемо и да ослободимо ту комуникацију за комуницирање Сува Река-Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад шта би радили са цивилима који се задесе на том потезу, да ли сте их евакуисали, да ли сте их збрињавали? Испричајте нам мало о томе.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја мислим причам Вам поступак је исти као што сам мало пре рекао, значи ми апсолутно према цивилима смо имали прво обавезу значи најосновније као сваки полицајац кад наиђе на човека који му је непознат, да изврши његову идентификацију, легитимисање, утврђивање идентитета. Са њима комуникација онолико колико дозвољава да стекнемо уверење и слику да ли су они нама да кажем на неки начин безбедносно интересантни по месту и времену где су затечени, и онда таква безбедносно интересантна лица на неку даљу, дубљу оперативну обраду смо предавали локалним полицијским снагама, а уколико за нас нису била интересантна та смо лица која прегледамо, елиминисамо могућност поседовања оружја и нашег угрожавања пустили иза наших редова да могу да, ако је то, рекли смо у близини кућа и тако даље, ја мислим било је беспредметно човека који ту живи и ради да се предузимају било какве мере ако не представља безбедносни проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о неким збеговима код истражног судије, на које збегове сте то мислили, шта је то било?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па ја сам хтео кроз ту причу да кажем да сви збегови нису да кажем били само безазлени збегови јер сам причао то је као јединица смо послани да колегама у Ђаковицу помогнемо јер је тамо на потезу Истинића, мислим крај `98. године био један велики простор, ја сад не могу да се сетим баш које је место, али мислим Истинић је место насељено, где је било у збегу велики број цивила, жена деце са запрегама и тако даље који је ту избегао и где нам је био задатак да то обезбедимо и да заједно са колегама, мислим да је то

био Новосадски одред, вршимо преглед тих возила које су они користили као збегове, тракторе запрежна кола и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то цивили, албанске националности?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да, албанске националности и истакао сам моменат да је том приликом у том укупном збегу у једном дану одузето 2000 разних цеви које су ту у збеговима нађене. Према тим људима није ништа предузимано јер је старешине које су руководиле ја мислим да је ту био и командант јединице Обрад Стевановић који је тражио наше ангажовање да испомогнемо тамо колегама, захтевало се да се елиминише јер то је било ваљда ја не могу сада да се сетим тачно повода и разлога, али знам да је био огроман збег, да је било много људи, војно способних мушкараца, жена, деце, стараца са много тих запрежних возила и да је било ту много оружја, које је постигнут је договор да они то предају, ми смо оно што је предато предато, оно што није претресли смо и оно што смо нашли одузимали смо, али дефинитивно је било да су ти људи коришћени од страен УЧК као штит, као место где треба то сакрити, тако да сви који су затечени у том збегу према њима ништа није предузимано осим елиминације тог оружја које је било у огромној количини. Хтео сам тиме, судија ме питао да ли смо наилазили негде на такве ствари, ја сам рекао да је било прилика да се људи као грађани, обични грађани користе на разне варијанте и манипулише, припадници УЧК манипулишу њима с обзиром да они због првенствено ја мислим то је свима јасно због тих изражених репресивних мера према локалном становништву које њима није било лојално, они су били кадри да могу да према њима уколико буду исказали непослушност предузимају било шта, тако људи да су у страху морали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците конкретно ова акција, овај задатак кад се завршио, колико је трајао?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ми смо целог дана до пред ноћ, значи прве објекте у Студенчанима смо пред сумрак успели да значи после дејстава ватре да уђемо и да се да кажем наслонимо на те прве објекте који су периферија Студенчана, центар Студенчана је ту можда још 2 километра одатле, али значи тај први, не први него тај отпор који смо трпели почео је на десном крилу тамо што сам рекао да је било пошумљено највише, заобухватом овим левим крилом ми смо изашли на тај неки простор који је био исто ватром брањен, али смо пред мрак успели да сиђемо на прве куће у Студенчанима и да ту успоставимо линију и ту смо заноћили, ту је линија остала до изјутра. Могу да кажем само да кад смо били ту око тог виса изнад Студенчана, надамак тих првих кућа да смо ми имали ватру и авијације по нашим положајима,

према нама не гранатама већ је било дејство мислим ватреног оружја, али у дубини иза тамо где смо гледано одатле имали неке положаје које су држали припадници овог резервног нашег одреда, према њима је било дејстава и гранатама авионским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се завршило, датуме не говорите, не знате тачно када је то било?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не. Кажем кад смо кренули тог дана смо до увече дошли до Студенчана и ту смо остали до изјутра са задатком да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се спојили са неком другом четом?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, садејство нисам имао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за све то време где је командно место Вашег команданта?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву директну комуникацију нисте имали са њим?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја сам рекао можда сам у старту активности ујутру на Широком и имао комуникацију, то не могу да Вам кажем, али у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад ко је Вама непосредно надређен?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Он, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се вршила та координација, како сте?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Преко радио станице, нисмо се у току дана се ми нисмо виђали више, видео сам се са Коњиковцем у неко време кад је дошао као са овом техником, а иначе са командантом се нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је био смештен Коњиковац? Где је његова база била?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Он се смиривањем дана са техником вратио, та техника није наложено да се врати, остали смо јединица је моја остала сама на овом положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то био Б одред, Б варијанта?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Б варијанта, ми смо због целокупног безбедносног стања на подручју Косова, команда ЈП, односно ПЈП је одредила да се због учесталог нашег одласка због потребе већег броја извршилаца на овим задацима што се тиче одласка на Косово, да се из састава полиције формира још један одред, у потпуности идентичан као по својој формацији и организацији, који се звао Б одред. Б у смислу пошто је први овај формиран као А, а друго што су неки критеријуми

који су били основ за ангажовање припадника полиције у А одред били одређене године старости, дужина радног стажа и тако даље што је овде због ограниченог броја полицијских службеника било нарушено тако да у тај Б одред је могло и да се пробије граница која је овамо за А одред била до 27 година старости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сад није за нас тако битно, него нам само реците дакле кад Ви идете, да кажемо тако у чишћење терена, је ли тако?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли 87. одред иде за вама?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, 87. одред је радио статичније ствари управо због ових неких да кажем разлога и друго што је њихова обука у извршавању ових задатака и сама обука физичке спремности била да кажем условно речено мања, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вас молим, сконцентришите се и одговарајте не шта би требало да ради рецимо 87. , него шта је радио тада?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: 87. одред је радио на одређеним позицијама, је значи одређене позиције које смо ми запосели је преузимао ради контроле и остваривања надзора над територијом тих позиција, а у основи око њих и територију, махом у захвату кључних комуникационих праваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то подразумева, шта су они радили на терену?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па они су значи запоседали одређену стратешку тачку, позицију, на том месту уређивали простор за живљење и уређивали простор за одбрану, првенствено своју безбедност са задатком да штите одређене комуникационе правце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они одговорни за то, за ту територију где се налазе?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са рецимо ОУП-ом?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: ОУП је имао одговорност целе територије, међутим та одговорност мора да у тим ратним условима, она је да кажем ви можете да будете одговорни и ако са 25 људи држите један вис, ви можете да будете одговорни за тај вис и у његовом окружењу онолико колико можете да прво безбедносно заштите себе да би могли у датом тренутку да безбедно заштитите комуникацију којом треба да прође одређени транспор, одређено лице или одређени задатак да би могао да се изврши, разумете, у основи за одговорност територије целокупне где смо се ми налазили нај, територије најодговорнији је

СУП Призрен и ми смо тамо упућени и придодати за извршавање задатака у склопу целокупних задатака СУП-а Призрен, не соло, ми нисмо имали неке посебне задатке своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рецимо овај задатак је на подручју рецимо ОУП-а Суве Реке?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је и 87. одред, да ли сви одговарате за безбедност те територије и заједно са ОУП-ом Сува Река и 87. одред, ко је ту сад одговоран и ко треба да преузме неку одговорност над тим становништвом које се затекло ту?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Мислим да, не знам питање је ја за послове и задатке које сам ја у оквиру свог задатка и јединице добио, ја сам за то и моји људи, ја испред мојих људи и онога што се дешава, био сам ја одговоран. Нормално за тај, али генерално гледано територију целог секретеријата Призрена, најодговорнији је био начелник СУП-а Призрен који је дефинитивно у контактима са мојим командантом, са војним структурама био у контакту и они су генерално те планове и задатке које смо добијали, они су прво апсолвирани вероватно на једном вишем нивоу па онда нама давани конкретно на реализацију у одређеним сегментима ужим које смо ми требали да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су из овога 87. одреда вршили и претресе кућа?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: За то није имало потребе, јер су фактички да би они били уведени у одређени простор, прво смо пролазили ми да прво, значи сматрало се да смо најобученији, највичнији и да ми елиминишемо присуство УЧК, савладамо отпор, доведемо простор за безбедно да може до њега прво да се дође, а онда кад се дође на простору нормално који се одреди као тачка која треба запосести нормално да су у детаљном смислу старешина који је тамо руководио том групом људи који је то добио задатак морао да због безбедности испроверава све оно што је, што кажу у ситна црева како би могао да то зна да је то безбедно, да је сигурно да кажем могућности постављања мине изненађења и ово, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам да ли је евентуално се ишло у претрес кућа, да ли је било ради проналаска оружја евентуално?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: То је било обавеза да се све прегледа како би се елиминисале све могућности и изненађења, али кад дође 87. одред да запоседне, он безбедно штити једну тачку или две, три зависно каква је локација са задатком да првенствено себе обезбеди и да удовољи самим тим делом задатка који се тиче, првенствено су њихови задаци били обезбеђење тих комуникационих праваца који су били

битни за покретање, за покретиљивост јединице и функционисање целог секретеријата Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се дешавало рецимо ви очистите терен, завршите чишћење терена, 87. одред запоседне тај реон и у међувремену опет се догоде нека ватрена дејства?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Догађа се нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда ради, шта се предузима?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Зато су, улога 87. је првенствено била да себе безбедносно заштити а онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како, шта раде?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ветром, па и они су исто били наоружани оружјем идентично као и припадници А одреда, имали су дуго оружје и кратко оружје са задацима нормално уз то оружје имали су одређени број по процени и ручних баача и тако даље, са задатком да прво приме тај напад, одбране се а онда дају ту информацију да би 37. одред могао уз садејство са других страна да тај напад у потпуности одбије, територија је велика, огромна ми смо веома често имали нападе на позиције 87. јер оне су управо због своје статичности били унапред одређени, они кад запоседну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците да ли сте имали садејство са подручним органима ОУП-а?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па имали смо јер подручни органи су, ја причам сад за 37., значи подручни органи су имали исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно базирајте на Суву Реку.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Имали смо садејство, ја кад причам овог дана ја нисам имао садејство ни са једном јединицом, ја сам на десном крилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да ли сте имали тих дана?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: То о овоме о чему сада причамо, не, али сам имао садејство у варијантама да СУП Призен је имао своју исто јединицу ЈП, која је са нама била неки пут у неком извршењу задатака придодана као садејство које се махом базирало, а они су имали мало више технике него извршиоца, мислим технички су били опремљенији у смислу коришћења техничких помагала, али смо са њима имали садејство. За овај дан за који ме питате, нисмо имали садејство, ја нисам имао, моја јединица, осим са воском где смо тражили технику, нисмо имали са другим садејство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам уопштено да ли сте имали, реците ми да ли сте одлазили некада у полицијску станицу у Сувој Реци?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Јесам, више пута, више пута сам одлазио, знам где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте одлазили? Да ли сте одлазили тих дана од почетка бомбардовања, значи до краја марта месеца 24, 25, 26, 27. до краја месеца? Да ли сте тих дана одлазили?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па сигурно да јесам с обзиром да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте одлазили?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па ја у Суву Реку тамо нисам одлазио без неке потребе, вероватно ако сам одлазио да сам одлазио са неким задатком или да нешто пренесем телефоном или да нешто известим или иначе ако мислите да из доколице нисам имао шта да радим да идем у Суву Реку, то ми није ни падало на памет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не из доколоце, евентуално шта је то било што би Ви морали да одете и да саопштите?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па ево гледајте, ми смо мало пре сам причао, комуникација је ишла преко средстава везе који су као средство отвореног типа и да то може да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, базирајте се само на ово, значи зашто одлазите у ОУП Сува Река, зашто? Шта би рецимо то било ако бисте имали неке потребе да саопштите, шта би то било?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па можда сам, кажем можда сам добио задатак да дођем да се јавим, мислим ја не могу да будем сад искључив да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме да се јавите, ма не немојте кад би шта би, него тих дана кад сте одлазили у Суву Реку?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па не знам да ли сам одлазио у Суву Реку тих дана, то је оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете да сте одлазили?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја кажем одлазио сам ја више пута у Суву Реку, ја Суву Реку уназад 10-15 сам одлазио на разним приликама. Ја знам, тај ОУП се ништа није посебно мењао, иста зграда, исти објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили код истражног судије, на питање истражног судије, да ли сте неког извештавали из Суве Реке о том догађају нешто шта се догодило претходно, Ви кажете: у Суву Реку али не знам да ли је тог дана јер смо ми за то извештавање користио сам телефон сам, разговарао сам са командантом али не знам да ли је то тог дана било, једном приликом сам био у канцеларији у Сувој Реци, преко везе ми је речено да се јавим телефоном и онда сам у Суву Реку ишао да ли тог дана, Ви константно говорите да не знате који су то ни дани, ни датуми, у полицијску станицу у Суву Реку и комуницирао сам са командантом који је био у Призрену, зашто одлазите у ОУП Сува Река, зашто одатле комуницирате са командантом који је у Призрену?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја и тада сам рекао да не знам, јер мени је било постављено питање да ли сам ја некад комуницирао из Суве Реке телефоном и ја сам то потврдио, али да ли је то било сад већ иза пошто сам тад први пут се срео са питањима, рекао сам можда сам сад сигуран да тога дана нисам ишао, значи јер сам мало дубље размишљао о овоме где смо били и шта, тако да сам ја вероватно можда позиван да одем да се јавим, али тог дана не, можда сутрадан, прекосутра, али тога дана нисам ишао сигурно у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто да га зовете из ОУП-а Сува Река, зашто нисте преко радио везе контактирали са њим, коју сте имали?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па гледајте, телефонски саобраћај у Сувој Реци је постојао специјални телефонски апарат који подразумева неки посебан вид заштите, где је можда неко наређење требало да се пренесе да се нешто не чује преко везе јер ми смо у начелу питани, био сам код истражног судије питан како смо ми примали наређења, ја сам рекао да смо начелно наређења примали у усменом, на усменом састанку код команданта уз карту, уз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте али јесте имали и ове скрембловане везе?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Јесте и скрембловане, и оне су исто предмет које може да се и та заштићена комуникација може да се пробије, то уопште није спорно. Значи то је био разлог ако сам ишао тих дана, ишао сам сигурно са разлогом да се јавим, да добијем неку информацију или да нешто пренесем, али ја стварно нисам могао да се сетим ни тада ни сад, али сад само сигуран да то није било тог првог дана, то је једино што могу сад да вам кажем сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код кога сте то били?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па у полицијску станицу у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па код кога?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: У канцеларији, да ли командира или заменика, ја не знам попне се на спрат горе па лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ко је био командант 87. одреда?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Командант 87. одреда је био сада покојни Зоран Ранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао у то време? Опишите га у то време, дакле како је изгледао.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па овако, човек можда сувије конституције него што сам ја, моје висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја сам висок метар и 76, а он је можда метар и 81-2, ту нешто мало виши од мене, мало издуженог лица, праве

косе смеђе, мало кажем сувљи од мене и лакши нормално, можда ту негде 65-6 кила, виталан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто било карактеристично код њега?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па не знам, имао је мало овако коса му је мало у једном делу чела била као зализана природно тако да није могла да се доведе на шишке него је морала овако да стоји на страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао од почетка бомбардовања Митровић? У којој униформи сте га виђали, како је изгледао? Опишите га мало.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па командант Митровић од прилике би могао да можда нешто корпулентнији у односу на Зорана сад што сам описивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би по Вама имао килограма у то време? Од прилике наравно.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па 70-так килограма, исто у кондицији, виталан, у униформи овој о коме мало причамо ова маскирна са обично је носио онај тактички прслук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која маскирна униформа?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Маскирна униформа ова која сам причао мало пре, да вам кажем много ме тих детаља питате, ми смо имали две врсте униформе, сигурно је неко причао чим сад, али мислим за ово догађање сад о коме причамо је та униформа била актуелна, ми смо њу носили с обзиром да је она много више пружа могућности да се те поштовање маскирне дисциплине да можете да се прилагодите терену и тако даље, то је значи ова како се каже шара као шаторско крило, у основи зелена са браон црним оним шарама, апликацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули нешто везано за страдање породице Бериша?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја сам чуо за страдање породице Бериша кад је Митровић ухапшен, значи до тог тренутка нити сам са било ким разговарао нити знао, нити знам где се то догодило а чуо сам тада од тог времена знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Чуо сам да је 40-так породице те у Сувој Реци негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кад је кренуо тај поступак, то сте чули?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да, да. Из средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања. Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на то кад сте кренули према Сувој Реци, је ли касарна већ бомбардована или није, у Призрену?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја мислим, ја сам за бомбардовање касарне чуо, ја не би смео, мислим да сам ја да кажем условно са закашњењем чуо, да нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре је био Ваш колега који каже да је преко радио везе чуо како Ви разговарате са командантом Митровићем и да Вас он обавештава да је бомбардована касарна и да су изгореле дневнице?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја такве комуникације се не сећам да сам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро схватио, кад одлазите на терен који не познајете, онда вам буде придодат неки безбедњак који добро познаје локалну средину да би вас упозорио на безбедносно интересантне особе, ако сам то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то безбедњак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причали сте о неком, нешто сте помињали Нишки.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, ја сам рекао мало пре да је нама од тренутка започињања агресије поред формацијских снага које смо имали до тог тренутка из секретеријата одакле смо ми упућивани, можда нисам био прецизан, да ме нисте разумели, долазили су колеге махом официри одељења полиције са огромним искуством да нам, да команди одреда се нађу у логистичкој припреми целих тих задатака у смислу вођења неких евиденција. Ми смо имали тад много жртава, њихов задатак је био на жалост и да те људе обезбеђују транспорт, да обавештавају породице и тако даље. Њихов је задатак био да они буду веза између одреда и локалних структура тамо које су требале и те неке техничке ствари да нам пропрате, одраде, да се посмртни остаци скупе, доведу, мислим у том смислу ја сам. Иначе за подручје о коме причамо ја са јединицом сам био тамо годину дана, значи нисмо ми имали придодато никог безбедњака да иде са нама, ако за то нешто посебне потребе има. За овај задатак где сам упућен био да кроз винограде прођем и да изађем до Студенчана и да водимо рачуна да немамо губитке никакве, нити ми је ко придавао нити је имало потребе за тим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте нам објашњавали да у случају да наиђете на неког цивила или неког ко је сумњив, након разговора и уверавања да ли је он за Вас интересантан или не, безбедносно, онда сте нам објаснили да такву особу предајете локалној полицији.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то подразумевало да та локална полиција зна за Ваш задатак или нећете Ви сад са пола пута да се враћате или да станете да би тог.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Знате то је ствар конкретне ситуације, неки пут имате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас питам за ту конкретну ситуацију тога дана кад сте били да ли је локална полиција Суве Реке знала.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Нормално да је знала да смо ми упућени за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја имам само једно питање. Ко је био командант Посебних јединица полиције МУП-а Србије?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Командант Посебних јединица полиције био је Обрад Стевановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте пред истражним судијом, узели сте као пример село Трње, да објасните како у ствари када Ви имате садејство са војском и онда како цивили, становништво излази, евакуише се, сад мени није јасно зашто становништво излази ако када ви успостављате шта контролу на терену и немате непријатељске активности према цивилима, је ли тако? Зашто становништво излази?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па становништво је излазило као на њима је била процена да ли они сматрају да је ту нашим боравком на том простору њихова безбедност је повећана или угрожена, они су људи живели на том простору и они знају најбоље какву реакцију наше присуство, ми смо имали задатке да на одређеним просторима боравимо, а да то наше присуство вероватно може да изазове реакцију ових формација према којима смо ми иначе имали задатке и обавезе да радимо и друго могу да вам кажем да то, та информација, то становништво није одлучило то одједном него је било задршке, ваљда један, дан, два кад је то нагло почело да у старту и у прво време нисмо имали тај, ту изражену тензију, те изражене захтеве за омогућавање да се напусти подручје где смо ми боравили, а онда се иза тога вероватно уз консултације, договоре, уз процене, ја стварно не знам чиме и како другачије да Вам објасним.

НАТАША КАНДИЋ: Па ако можете још само да објасните, шта то онда треба да се догоди, рекли сте да они процењују да ли је њихов, да ли је ваше присуство доприноси њиховој безбедности или они то схватају као угрожавање њихове безбедности, а шта онда то треба да се догоди да они ваше присуство виде као угрожавање сопствене безбедности?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па верујте не знам на то питање да Вам одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: Па поменули сте, Ви сте то рекли зато Вас ја питам.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја сам рекао госпођо ако сте ме чули значи одлуку о томе да ли ће они остати ту или не није била проузрокована нашом проценом, него проценом становништва.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, они то оцењују, а ја само питам шта је то.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ми смо имали становништво које се није селили то је све било питање.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто сте Ви узели пример овог села Трње пред истражним судијом. Молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је, да рекао је имали смо из правца, из правца села Трње.

НАТАША КАНДИЋ: Поменућу и Истинић, али Трње пред истражним судијом је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сугерисано је да сви они који желе да тај простор напусте због дејстава да могу да напусте.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, а само ми ово реците, ја имам сазнање да је 25. марта, тачно је то да становништво из Трња излази, али након што је војска и полиција ушла и убијено је најмање 35 цивила, да ли Ви нешто знате о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате о томе, да ли Ви то знате о томе?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, не. Ја не знам сад о ком датуму причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви уопште нисте ни спомињали.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте, али ја имам то сазнање и износим га.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Значи ја не знам око догађаја таквог нити могу да вежем за неки датум, ја не знам ни једино према овим о чему сам мало пре причао па да се усмеравам кад. Ја сам у Трње отишао тек сутрадан или прекосутра, ја не могу да.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сутрадан, кад сутрадан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да орјентише се према датуму.

НАТАША КАНДИЋ: Па кад каже сутрадан у односу на који дан сутрадан?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па ја кажем и сад не знам ови датуми о којима сад смо причали.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли у односу на овај 25. који сам ја поменула или у односу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он не зна који је датум.

НАТАША КАНДИЋ: Па кад неко употреби сутрадан, он у односу на неки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта Ви то мислите кад кажете у односу на сутрадан?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Рекао сам у односу на датум кад смо били у Широком и дошли до Студенчана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ми смо кажем сутрадан или прексутра, али мислим да смо ми Студенчане сутрадан изјутра тек, с обзиром да смо заноћили на прве куће, сутрадан радили Студенчане да бисмо прексутра тек у Трње са делом јединице ја дошао у Трње. Али не знам који је датум овај о коме причамо за Широко, мислим ја за то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, сад кад Ви улазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде је било говора да је акција та била 25. да је кренула. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Па само ово сад пошто је додао кад каже он сад је рекао за разлику од мало пре да они улазе у Трње, кад улазите?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Мислите како кад, датум не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не знам датум, али предео мислим ако мислите у току периода времена у току дана, рецимо негде око поднева.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли становништво у Трњу?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Делимично јесте, делимично није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, споменуо је да види.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што је споменуо ја га онда питам зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад шта је сврха питања.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што је 35-оро њих убијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он то. Он то не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Па он каже ушао је унутра кад је било становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али он каже да не зна ништа о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а реците је ли може да разјаснимо, поменули сте Истинић, то што сте поменули ту су Истинићке ливаде, а кажите ми само то је ли тако `98. година?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да, `98. сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се ту догађа, Ви кажете одузимате оружје, то је акција у којој становништво предаје оружје, не одузимате Ви него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта, не разумем питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па не знам зато што је он споменуо па се ја надовезујем на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио све кад, у којим условима се врши.

НАТАША КАНДИЋ: Па није објаснио, рекао је није знао то, ја му кажем Истинићке ливаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да они одузимају 2000 комада оружја.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Није него становништво предаје оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Има судија питања. Да ли сте Ви у Вашем одреду имали неко лице које се звало референт за законитост или официр законитости или нешто слично?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Формацијски не, али то је управо ово, то су управо ови људи о којима сам ја мало пре причао који су долазили и који су били придодати одреду, они су били упућивани као официри за законитост.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта су, шта је њихов задатак био, шта су они контролисали, официр законитости, шта је његов задатак?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па њихов задатак је значи био да се упознају са задацима које ми радимо, са позицијама на којима водимо активности, да могу да остваре контакт и надзор са нама и да у овој комуникацији са локалним структурама дају заједно са колегама који су радили позадинске послове, значи утврђивање чињеница и околности под којима је неко страдао, повређен, погинуо и тако даље.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли они контролисали да ли ви поступате како се то каже по ПС-у или по равилима службе?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Њихова обавеза је била и то, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, да ли су били упознати са свим евентуалним инцидентима и неправилностима које би учинио неко од Вас? Евентуално значи.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да кажем то је била њихова обавеза, значи сам назив законитост подразумева значи све аспекте законитог и професионалног поступања наших снага које су тамо биле ангазоване.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Конкретно да ли вам је ико икада наредио да се према цивилима понашате супротно правилима која сте имали?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, да малтретирате цивиле, да их насилно исељавате, да спаљујете куће, да пљачкате или убијате цивиле? Је ли вам ико издао такво наређење икада?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли вам Митровић икада издао такво наређење?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте чули да је некоме издао такво наређење?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте овде начин, један од начина транспорта борбених средстава тј.наоружања од стране албанског становништва, односно њиховог искоришћавања од стране терористичке УЧК или ОВК, рекли сте користили их као штит, ја сам то записао. Можете ли то да појасните?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па могу, гледајте када ви.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте имали борбених ситуација где нисте могли да делујете због становништва, због цивила а да су терористи били међу њима и одатле дејствовали? Јесте имали таквих ситуација?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Морам да Вам кажем одмах, ми смо значи контакт и борбена дејства имали искључиво са људима који су наоружани, да ли они били униформисани као УЧК или користили оружје као цивили, сасвим свеједно, али активно употребом борбених средстава у свим видовима, да ли је то било формацијско оружје да ли то биле мине изненађења да ли били ручни бацачи, сасвим свеједно, онде где смо наилазили на отпор ми смо адекватно о том отпору по свим правилима тактике и вештине ратовања реаговали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, без обзира да ли су цивили или у униформи, неко ко је имао оружје и ко је пуцао на полицију је ли има легално оружје, је ли легално пуцао на полицију?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, легалност ни једног тренутка није могла да дође у обзир према снагама државе ове који су легално доле боравили, ја доле нисам био илегалцац ја сам доле отишао по задатку.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оружје које сте Ви носили на основу чега сте носили?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: На основу задужења у картону матичне.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте били овлашћено службено лице?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имали сте оружје задужено?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А припадник ОВК или цивил који је носио оружје је ли то оружје ако је у питању аутоматска пушка или било које друго оружје које је дејствовало према вама јесу они имали каква задужења, односно одобрења од државе?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па аутоматско оружје не може да буде у легалној, у легалном власништву ни једног грађанина.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја се извињавам, ја морам да напустим суђење, мењаће ме колега Палибрк и он ће изнети предлоге, ја сам чекао, међутим очигледно нећемо завршити скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Петковић Зоран да ли је сагласан? Јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија немам питања само да консултујем се са брањеником.

Констатује се да ће у наставку главног претреса опт.Петковић Зорана бранити адв. Палибрк Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, питања да ли има још?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би сведок могао да нам каже да ли је икад био са командантом Митровићем кад је Митровић примао наређење?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли је икад био са командантом Митровићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Само да завршим, значи ја сам био једном са командантом Митровићем у штабу МУП-а у Приштини, али нисам присуствовао издавању наређења.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам Вас баш то питао, издавању или примању наређења, а да ли сте били са командантом Митровићем на састанцима евентуално са начелником ОУП-а неког да присуствујете и да?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Око наређења не, значи наређења сам добијао кад је командант добио наређење.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, разумео сам, рекли сте не. Па на основу чега сте онда мало пре причали како Митровић добија наређења и како комуницира са начелницима ОУП-а и ових других структура кад никад нисте присуствовали томе?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па ја знам да је командант позиван ради добијања наређења.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли то Ваше претпоставке, сазнања нека теоретска или?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, претпоставке него командант је у тренуцима кад је напуштао Призрен ишао у Приштину да добије задатке, да добије, прво ми нисмо имали могућност да радимо карте, ми смо карте добијали од штаба.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вас питам је ли Ви знате садржај тих састанака на којима је Митровић био, то Вас питам?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па чим нисам био присутан значи да не знам сигурно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, кад сведок почне да објашњава у оном смеру који не одговара ономе што је жеља браниоца, онда он буде прекинут, па Вас ја молим да му дозволите да да одговор до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Даље би питао сведока, Ви сте изнели овде мало пре тврдњу да је ОУП Сува Река био упознат са вашом акцијом коју сте предузимали и за коју сте питани, на основу чега сте такав закључак донели?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: На основу искуства.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте чули.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да је то уобичајено и нормално.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте чули да је господин Митровић или било ко обавестио ОУП Суву Реку или да ли сте Ви обавестили ОУП Суву Реку да идете у акцију?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: То није било у мом задатку, није било у мојој обавези.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јесте ли чули, јесте били присутни да је господин Митровић обавестио?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Ви сте, ако сам добро схватио били командир Прве чете 37. ?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када сте завршили овај задатак који сте имали, да ли сте састављали неки извештај или не?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли тај извештај био у писменом облику?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У колико примерака сте правили тај извештај?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Извештај је прављен у једном примерку и достављан команди јер смо сав добили задатак да сав материјал који се тиче јединице и ово, у тренутку бомбардовања уништимо и значи то је све уништено. Оно што смо радили, радили смо у један примерак и доставили команди која је даље обрађивала и извештавала даље надређеној команди.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, чекај само, нисам Вас разумео, видим два момента причате један до бомбардовања, други бомбардовање.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Интересује ме само овај период од за време рата, кад завршите, завршили сте ову акцију.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: У једном примерку сачињавамо извештај и достављамо команди.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи код Вас није отајао никакав извештај?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мало пре смо имали команданта Лесковачког одреда, он каже да је у два примерка рађен и да је он један имао, остављао у својој чети, у четној архиви, а да је други ишао команданту.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја Вам кажем значи да смо од тренутка бомбардовања добили налог да комплетну евиденцију чете уништимо и она је уништена, иза тога можда сте причали не знам какво је питање било постављено, можда је колега ја нисам био ту, а иза тога смо извештавали у једном примерку и није имало потребе да остављамо други примерак за себе и правим евиденцију која мора после тога да спалим и да уништим, мислим не видим што би то било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ:(бранилац опт.Митровића) Само једно питање, фотографија број 6 да ли може да се покаже овде сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте Ви ову фотографију.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли познајете лице на тој или лице?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Команданта Митровића познајем, а овог повређеног колегу не би могао да се изјасним ко је. Мислим по униформи се види да је полицајац али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По којој униформи?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја видим да је ово шарена кошуља, има ознаку на рукаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је био помоћник команданта?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За позадину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик, да за позадину?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Мислим ја мало користим наочаре за вид, али нисам могао да претпоставим, ову слику, ово на Нешу Милојевића личи, али овде је мало, да ли као последица, мало је деформисан, Неша је сувљи јесте да бркове има и овај смета ми овај шал, нисам могао у прво време да препознам. Ненад Милојевић да, по многоме личи, али кажем мало је дефирмисан од чаџи и нисам могао са сигурношћу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ми реците само је ли знате да је он био повређен?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад је био повређен?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па чуо сам да је заједно са Бараћем кад је Бараћ погинуо, они су били у истој канцеларији заједно у приземљу зграде ове о којој сам причао у касарни.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погледајте сад лево то је рекли сте Митровић је ли тако?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овај који седи?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли он тако изгледао тих дана?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Па очигледно то је кад га је он посетио, то је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала вам судија, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли овај сведок, да ли је имао неку шифру он?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, дали сте имали?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: За мене мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Ја сам имао позивни знак, не шифру.

НАТАША КАНДИЋ: Позивни знак?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да. Мој позивни знак је био Чегар 10.

НАТАША КАНДИЋ: Чегар 10, а да ли у оквиру одреда, водова, чете, да ли су коришћене и шифре као например «сунчање, шибица, гумица», да ли је то коришћено?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, ми смо добијали разговорнике, шифроване, кодиране које смо по завршетку акције ти разговорници су носили називе као и назив карте и користили за једну активност и враћали их. Имали су ту модалитети разни.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, а да ли сте чули на пример за «сунчање».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није чуо каже.

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ја морам да искористим ову прилику да мало пре је адв.Петронијевић подстицао сведока да он каже како је полиција имала право легално да буде доле.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас, имам примедбу.

НАТАША КАНДИЋ: А како су неки имали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја нисам подстицао сведока, ја сам поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да чујемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољено питање.

НАТАША КАНДИЋ: А неки су не знам нису били, нису добили никакво овлашћење а нападали су полицију, по међународном праву и оно што је пред Хашким трибуналом, оно што се догађало на Косову почевши од 01. јануара '98. године квалификује се као оружани сукоб, почевши од 24. марта се квалификује као међународни оружани сукоб, према томе и оно што Ви називате терористима и не знам како све и шиптарима и не знам како, то је по међународном праву то је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какве везе ви имате са правом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ово сада да схватимо, госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: То је страна у сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ми то да схватимо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Која страна у сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то примедба нека, примедбу сте ставили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Домаће страновништво страна у сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања, молим Вас. Нема више питања? Оптужени да ли имате питања? Нема нико више питања. Господине Мишковићу да ли Ви имате нешто још да изјавите?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа. Ви долазите из Ниша је ли тако?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тражите трошкове превоза?

СВЕДОК САША МИШКОВИЋ: Не, дошао сам службеним возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, можете ићи. Изволите да ли имате још нешто да прокоментаришете, изјавите? Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја имам предлог поштовани суде, ја стављам предлог да се према мом брањенику Милораду Нишавићу укине притвор, сматрам да ово лице доста дуго се налази у притвору, да притвор тешко подноси, да је његова породица изложена изузетно великим тешкоћама и налази се, економске природе, налази се у изузетно тешкој ситуацији, а стање доказа у предмету је такво да већина доказа на које би он могао евентуално макар и теоретски да утиче да су изведени да на доказе које треба тек да се изведу да он на те доказе не може утицати, сматрам да се ради о озбиљном човеку који ће дати овде обећање суду да ће се појављивати на свим главним претресима, да је њему пасош, тј.путна исправа одузет, да је спреман дакле да се у сваком тренутку стави на располагање суду, да неће ометати утицајем на

сведоке и друге учеснике, судски процес, да неће својим понашањем доприносити одуговлачењу овог судског процеса па из свих тих разлога ја се не желим упуштати нити прејудуцирати садржину доказа јер то није у крајњој линији ни по закону у овом тренутку, али сматрам да су испуњени услови да се према овом лицу укине притвор. Ја ћу тај предлог стално да понављам јер сматрам да је притвор и задржавање у притвору Милорада Нишавића беспредметан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Бранилац опт.Нишавић Милорада, адв. Татомир Лековић
предлаже да се према оптуженом укине притвор.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија је ћу да помогнем, и мој клијент ставља предлог који ће да образложи да се и према њему укине притвор јер сви досадашњи сведоци очевици који су директни очевици овог критичног догађаја њега нису ни препознали нити су на било који начин споменули да је он учествовао у радњама извршења кривичног дела које се њему лично стављају на терет, осим исказа заштићених сведока.

**Бранилац опт.Чукарић Слађана, адв. Владица Васиљковић
предлаже да се према оптуженом укине притвор.**

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Пошто је мој адвокат најавио предлог за укидање мојег притвора, ја би нешто само мало подсетио зашто баш и желим да ми се укине притвор, пошто је тужиоц овде рекао 10., моменат да будем мало прецизан због датума, 10.09. да ће се нешто десити спектакуларно, у ствари пардон 05.11., спектакуларно десити следеће суђење, па се стога надам да се тужиоц и изјасни да ли се то десило следеће суђење спектакуларно а то је сведок Шурета и сведок пре ње Хисни Бериша, где су они то сведочили ја не знам шта би рекао о њиховом сведочењу, то ће председник већа и веће да одлучи. Ако је то спектакуларно дешено, а нигде мене нема ни опис, ни опис са сведоцима који су мене теретили у ни једном сегменту са Шуретом се не подударају, ја не видим зашто се не би мени притвор укинуо, јер сведоци који су мене монструмно овде пред свима описивали, а то је Шурета све демантовала њеним исказом, њеним сведочењем, ја не видим зашто би ја био у притвору, ако сведоци претходно нису говорили истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Толико, желео би да се.

Опт.Чукарић Слађан придружује се речи свога браниоца и предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите. А има још, да, да изволите.
АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих предложио да се обави медицинско вештачење мог брањеника с обзиром на проблеме које је имао и начин на који реагује током ових 4-5 дана, мислим да би његова способност да присуствује, да се брани лично и учествује у поступку морала да буде испитана од стране вештака медицинске струке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја нисам приметила никакав начин да је он нешто реаговао јер он је и сам рекао да је способан да прати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па због нереаговања, због тога и он је под видите у спису колике лекове прима, због тога и кажем што не реагује, што је заспао, ајде ако хоћете детаље пре неки дан што и сад мислим да пажња није на потребном нивоу на коме јесте за учествовање у поступку.

Бранилац опт. Јовановић Ненада, адв.Вељко Ђурђић предлаже да се обави медицинско вештачење оптуженог Јовановић Ненада, а на околности способности праћења суђења, имајући у виду и терапију која му је била одређена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још предлога неких? Изволите.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Такође предлог да се према окр. Радојку Репановићу укине притвор. Ја нећу много времена да Вам одузимам, прошли пут сам нашироко образложио због чега сматрам да треба укинути притвор, али ћу се надовезати на тужиоца који је тада изјашњавајући се на тај мој предлог и противећи му се рекао да против Радојка Репановића још постоји тај један сведок који га терети. Само ћу рећи да тај један сведок који га терети, само ћу рећи да тај један сведок који је саслушаван, да сте му више од 30 пута предочавали разлике у исказима, а чак 5 пута опоменули да је дужан да говори истину. Кажем да неби даље одуговлачио, не желим да одузимам време овде молим вас само да још једном брижљиво размотрите ово питање и сматрам да због таквог сведока нема основа да се човек држи у притвору ево две и по године ће скоро. Значи, само то.

**Бранилац опт.Репановић Радојка, адв. Ненад Војновић
предлаже да се према оптуженом укине притвор.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми имамо предлог процесне природе, да се фотографија коју је пуномоћник оштећених данас овде презентирао сведоцима, а у једном делу и окривљеном уврсти у списе. Односно да је узмете, умножите и да буде у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у том смислу је и био налог да госпођа Кандић достави копију те фотографије.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер ми хоћемо исто један примерак тога да имамо, да не буде да је нема на крају ако будемо дошли до краја да ње нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Видели смо је на мониторима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није се добро видела на овоме због тога сматрам да је неопходно, јер ово овде на камери што је снимано и што је задокументовано није толико оштро да може да се види оно што ми хоћемо да видимо, а то су детаљи како је Митровић изгледао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још неких предлога?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја мењам колегу Бирмана у погледу одбране окр. Петковић Зорана и ја би исто искористио прилику данас да ставим предлог да се мом клијенту Петковић Зорану укине притвор. Ја не би дубље улазио у анализу свих оних разлога које до сада врло концизно и аргументовано колега Бирман истакао а који су везани за укидање притвора Петковић Зорану, али би само додао две новине које су у односу на тада се појавиле. Прво ми смо овде имали прилику да чујемо јуче сведоке Краснићи Марјана и Фејзулах Беришу, пре свега сведочење сведока Краснићи Марјана на које смо више пута имали прилике да укажемо да је апсолутно инструкисано а и објаснили смо разлоге, су потврдиле ону чињеницу да што је јуче колега Бирман истакао, да он није препознао наводно није препознао Петковић Зорана, то је испало веома провидно јер не само сведок одмах после њега Фејзулах Бериша, него и много сведока пре тога су врло јасно и недвосмислено препознали Петковић Зорана који се апсолутно ни у чему није променио. То је само још један од доказа да је Краснићи Марјан требао практично на неки начин да поправи чињеницу да кључни и основни сведок Ширета Бериша није препознала Петковић Зорана, у записнику о препознавању и његова улога је требала да буде та, јер човек очигледно непосредних никаквих сазнања о том догађају нема а колико је инструкисан то сам и ја покушао да укажем са оних два, три питања да једноставно он после три, четри месеца долази на лице места и ту зна да

је извршен геноцид само зато што је видео пар пројектила или трагова од пројектила и зна да је то све било искомандовано, да је то све било по неком командном ланцу изведено. То је толико произвољно да је улога тог сведока била јасна. Ми и даље стојимо при тој констатацији да се ради о заблуди у погледу личности, апсолутно је помешана личност од стране Ширете, то је више пута колега Бирман истицао и ја то нећу да понављам, али кажем имали смо прилике да саслушамо сведока Краснићи Марјана који је потврдио ту нашу тезу. Друга ствар и други разлог због којег сматрам да треба укинути притвор Петковић Зорану је разлог здравствене природе и људске и хумане природе, он човек већ месецима има великих здравствених проблема са вилицом и Ви сте о томе обавештени у потпуности. Само се плашим да медицинска нега која се њему пружа у току притвора односно, која може да му се пружи у току трајања притвора апсолутно није адекватна оној нези која би требала човеку да се пружи да је на слободи и плашим се да његово стање због тога може да буде апсолутно погоршано, како ме је и Зоран обавестио а и са колегом Бирманом сам мало детаљније о томе попричао. Значи, ја предлажем као што сте донели правилну одлуку кад је у питању Папић Рамиз и потврду вам је тога дао и Врховни суд што је мени веома драго да сте били апсолутно исправни у одлуци, сматрам да и заменом неке блаже мере за Петковић Зорана исто може да се постигне ефекат, ево имамо редовног Папића на претресу, претрес се ничим не да кажем тако, одлаже, ничим се не ремети и не ставља у проблем. Мислим да исто са неком блажом мером као што је забрана напуштања боравишта, одузимање путне исправе и тако даље, може исти ефекат да се постигне, човек је преко две, ево ближи се две и по године у притвору и ја Вас молим да ова два разлога узмете, барем узмете у обзир када будете одлучивали о овом предлогу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

**Бранилац опт. Петковић Зорана, адв. Драган Палибрк
предлаже да се према оптуженом укине притвор.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам желео само да се придружим захтеву мог браниоца и да кажем још да се јучерашњим сведочењем Марјан Краснићија, ја мислим да веће и види шта и ко игра и како је направљена игра од разних људи да ја будем овде, да ли као припадник Службе или као Мишко. Изјава Марјана Краснићија ја мислим да је

свима било јасно и како су узимане те изјаве и како је направљена игра и шта је било у Албанији и шта се све дешавало. Сви остали сведоци су рекли шта су рекли и ја мислим да је и овај. Можда сам и ја некад у неким изјавама, нисам правник и у неким можда емоционалним иступима мојима, што сте рекли и Ви некад овако, онако, али је срж истине и истина ово што сам рекао, значи нисам био ту, молим вас дуго је две године и нешто, значи ја сам у Крагујевцу нигде и да сам хтео могао сам, али ја немам где да бежим, значи ту сам. Увек ћу се одазивати, никаквих сметњи нема, значи још једном Вас молим ако постоји могућност да се браним са слободе до краја и да докажем моју невиност што мислим већ и да је доказана, али до краја суђења док ви не кажете то није ништа. Још једном хвала унапред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Опт. Нишавић Милорад придружује се предлогу свога браниоца адв.Татомира Лековића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу за укидањем притвора браниоца и Милорада Нишавића и Чукарић Слађана и Радојка Репановића и Петковић Зорана, јер и даље стоје разлози због којих је притвор и одређен и касније продужаван.

Потпуно сам, ја мислим да нико у овој судници није против да се било коме коме је овде потребна здравствена нега и помоћ то из све снаге пружи.

Не знам остављам суду на оцену да ли је потребно медицинско вештачење, али сам апсолутно за то да се све што је потребно уради да би ови људи остали здрави.

За фотографије то мислим да је унапред, да је то потпуно јасно.

И само би рекао из оног дописа ако се сећате прошли пут што смо се обавезали, сва она лица која сте навели у ставу 2 нашег дописа, ево тужилаштво одустаје, мислим да сте ви потпуно у праву да нема потребе да на тај начин одуговлачимо поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Веће ће се повући за кратко, немојте излазити.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози браниоца адв.Татомира Лековића и опт. Нишавић Милорада, браниоца опт.Репановић Радојка, адв. Ненада Војновића, браница опт.Петковић Зорана адв. Драгана Палибрка и браниоца опт.Чукарић Слађана, Владице Васиљковића, да се према оптуженима укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је нашло да и даље стоје разлози због којих је притвор одређен тако да је донео одлуку овакву какву је објавио.

Што се тиче медицинског вештачење у сваком случају одредићемо судско медицинско вештачење да видимо какво је Ваше здравствено стање, тренутно нисмо ништа приметили Ви сте рекли да Вам је добро, добили смо у том смислу лекарски извештај, али обизиром да и даље настављате да примате ту терапију коју примате да видимо шта ће нам и судски вештаци у том смислу рећи.

Изволите?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Само би хтео, сад сам се консултовао са Петковић Зораном, њему је било заказано 18. јануара преглед, међутим није дошло до тог прегледа и само значи би хтели да апелујемо на ово судско веће да се провери разлог зашто је то отказано и по могућству да се хитно закаже следеће, мислим стварно његово здравствено стање је врло лабилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо у сваком случају.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одлаже се главни претрес, и заказује за:

03, 04, 05, 06. и 07. март 2008. године са почетком у 09,30 часова.

О распореду саслушања сведока бићете накнадно писмено обавештени.

Термини за април 2008. године су:

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имате у овоме термину има Ибарска магистрала, а ту су и браниоци. Врховни суд је заказао главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда имате замену или стварно, верујте ове термине имамо, уклапајте се према нама, ја све разумем али морате ви ово веће да разумете, ми смо у многим још предметима и имамо.

Ви сте имали те резервисане термине.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да прескочимо март месец? Ви знате да ми имамо распоред судница, немојте сада износити проблем који је опште познат. Ко је све у том предмету Ибарска? Ко?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја и Петронијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нађите замену, па ту Вам је Мирјана Несторовић која прати све време, немојте молим Вас.

Термини за април 2008. године су:

31. март, 01, 02, 03. и 04. април 2008. године са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све. Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА